

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1295/2003 af 15. juli 2003 om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske eller De Paralympiske Lege i Athen i 2004 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1296/2003 af 15. juli 2003 om fælles regler for import af fodtøj med oprindelse i Vietnam 6

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/520/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 16. juni 2003 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter 11
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter 12
- ★ Meddelelse om ikrafttrædelsen af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet 18

Kommissionen

2003/521/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 9. april 2002 om Italiens statsstøtte til fordel for svævebaneanlæg i den selvstyrende provins Bolzano ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1191) 19

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2003/522/EF:	
* Kommissionens afgørelse af 6. november 2002 om oprettelse af forvaltnings- og lønudbetalingskontoret	30
2003/523/EF:	
* Kommissionens afgørelse af 6. november 2002 om oprettelse af infrastruktur- og logistikkontoret i Bruxelles	35
2003/524/EF:	
* Kommissionens afgørelse af 6. november 2002 om oprettelse af infrastruktur- og logistikkontoret i Luxembourg	40
2003/525/EF:	
* Kommissionens beslutning af 18. juli 2003 om udsættelse af anvendelsesdatoen for Rådets direktiv 1999/36/EF for så vidt angår visse former for transportabelt trykbærende udstyr ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2591)	45
2003/526/EF:	
* Kommissionens beslutning af 18. juli 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2535)	46
<hr/>	
Berigtigelser	
* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1207/2003 af 4. juli 2003 om udstedelse af importlicenser for visse former for svampekonserves (EUT L 168 af 5.7.2003)	51

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1295/2003**af 15. juli 2003****om foranstaltninger med henblik på at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske eller De Paralympiske Lege i Athen i 2004**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2, litra a) og litra b), nr. ii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det olympiske charter fastslår, at medlemmerne af den olympiske familie mod forevisning af det olympiske akkrediteringskort samt pas eller anden officiel rejselegitimation har indrejseret i det land, hvori værtsbyen for De Olympiske Lege ligger, uden at det er nødvendigt med andre procedurer eller formaliteter end dem, der gælder i forbindelse med udstedelsen af akkrediteringskortet.
- (2) De ansvarlige organisationer udvælger og opstiller i overensstemmelse med den akkrediteringsprocedure, der er fastsat af De Olympiske Leges organisationskomité, listen over de personer, der kan deltage i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege som medlemmer af den olympiske familie.
- (3) De Olympiske Leges organisationskomité udsteder akkrediteringskort til medlemmerne af den olympiske familie. Da legene kan være mål for terrorangreb, er akkrediteringskortet som dokument meget sikkert og giver adgang til de steder, hvor idrætsaktiviteterne afvikles og andre arrangementer er planlagt under De Olympiske og De Paralympiske Lege.
- (4) Når Grækenland afholder De Olympiske og De Paralympiske Lege 2004 i Athen, vil det være første gang, at en medlemsstat, der fuldt ud anvender bestemmelserne i Schengen-reglerne, afholder et sådant arrangement.

(5) Hvis Grækenland skal kunne afholde De Olympiske og De Paralympiske Lege 2004 i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af det olympiske charter, bør Fællesskabet vedtage bestemmelser, der gør det lettere at udstede visum til medlemmerne af den olympiske familie.

(6) Det er derfor nødvendigt at give mulighed for midlertidigt at fravige de gældende bestemmelser under De Olympiske og De Paralympiske Lege 2004 for så vidt angår medlemmer af den olympiske familie, der er statsborgere i tredjelande, og som er omfattet af visumkravet i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽³⁾.

(7) En sådan fravigelse af bestemmelserne bør begrænses til bestemmelserne i fællesskabsretten om indgivelse af visumansøgning, udstedelse af visum samt om ensartet udformning af visa. Metoderne for kontrol ved de ydre grænser bør ligeledes tilpasses i nødvendigt omfang for at tage hensyn til tilpasningerne af visumordningen.

(8) Visumansøgning for medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske eller De Paralympiske Lege 2004, indgives samtidig med ansøgningen om akkreditering til Organisationskomitéen for De Olympiske Lege via de ansvarlige organisationer. Ansøgningen om akkreditering skal indeholde de væsentligste personoplysninger såsom efternavn, fornavn, køn, fødselsdato, -sted og -land, pasnummer og -type samt passets udløbsdato. Ansøgningerne videresendes til de græske visumudstedende myndigheder.

⁽¹⁾ Forslag af 8.4.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 19.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 453/2003 (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10).

- (9) Uanset denne forordning kan medlemmer af den olympiske familie under alle omstændigheder også individuelt indgive en visumansøgning i overensstemmelse med gældende fællesskabsret.
- (10) Medmindre andet er fastsat i denne forordning, bør de relevante bestemmelser i fællesskabsretten vedrørende henholdsvis visum og kontrol ved medlemsstaternes ydre grænser finde anvendelse. Bestemmelserne i denne forordning om udstedelse af visum finder således ikke anvendelse på medlemmer af den olympiske familie, hvis de som statsborgere i et tredjeland er omfattet af visumkravet, men allerede er i besiddelse af en opholdstilladelse eller midlertidig opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat, der fuldt ud anvender bestemmelserne i Schengen-reglerne.
- (11) Der bør foretages en evaluering af de praktiske erfaringer med den dispensationsordning, der indføres med denne forordning. Det bør derfor sikres, at der foretages en evaluering efter De Olympiske og De Paralympiske Lege i 2004 i Athen for med henblik på afholdelse af De Olympiske Lege i andre medlemsstater, der fuldt ud anvender bestemmelserne i Schengen-reglerne, at fastslå, hvor godt ordningen har fungeret.
- (12) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for at kunne nå det grundlæggende mål at lette udstedelsen af visum til medlemmerne af den olympiske familie, at der vedtages en ordning, der giver mulighed for midlertidigt at fravige visse fællesskabsbestemmelser. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål, i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter Rådets vedtagelse af denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktatens tredje del om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (14) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne ifølge den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union den 18. maj 1999 har indgået med Republikken Island og

Kongeriget Norge om disse to staters associering med hensyn til gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-regelsættet⁽¹⁾, som falder ind under artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til denne aftale⁽²⁾.

- (15) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, men i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-regelsættet⁽³⁾ deltager Det Forenede Kongerige ikke. Det Forenede Kongerige deltager derfor heller ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (16) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, men i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-regelsættet⁽⁴⁾ deltager Irland ikke. Irland deltager derfor heller ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (17) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne eller har på andre måder forbindelse til dem som omhandlet i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 3, stk. 2 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes særlige bestemmelser, der giver mulighed for midlertidigt at fravige visse bestemmelser i Schengen-reglerne med hensyn til procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum samt for ensartet udformning af visa for så vidt angår medlemmer af den olympiske familie under De Olympiske og De Paralympiske Lege 2004.

Medmindre andet fremgår af disse særlige bestemmelser, anvendes de relevante bestemmelser i Schengen-reglerne om procedurer for ansøgning om og udstedelse af ensartet visum.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Artikel 2

KAPITEL II

Definitioner**UDSTEDELSE AF VISUM**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ansvarlige organisationer« i forbindelse med planlagte foranstaltninger for at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege 2004 i Athen: de officielle organisationer, der i overensstemmelse med det olympiske charter har ret til at forelægge Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 lister over medlemmer af den olympiske familie til, hvem der skal udstedes akkrediteringskort til legene
- 2) »medlem af den olympiske familie«: alle personer, der er medlemmer af Den Internationale Olympiske Komité, Den Internationale Paralympiske Komité, de internationale forbund, de nationale olympiske og paralympiske komitéer, organisationskomitéerne for De Olympiske Lege, nationale foreninger af f.eks. idrætsudøvere, dommere, trænere og andre idrætsfolk, lægeligt personale tilknyttet holdene eller idrætsudøverne samt journalister akkrediteret i medierne, ledende medarbejdere, sponsorer og andre officielle gæster, der indvilliger i at følge det olympiske charter, handler under Den Internationale Olympiske Komités kontrol og myndighed, er opført på listen fra de ansvarlige organisationer og er akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 til at deltage i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege i 2004
- 3) »olympisk akkrediteringskort« udstedt af Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 i overensstemmelse med artikel 16 i den græske lov nr. 3103/2003: et sikkert dokument enten til De Olympiske Lege eller til De Paralympiske Lege med foto af indehaveren, og som fastslår identiteten på medlemmet af den olympiske familie og giver den pågældende adgang til de områder, hvor idrætskonkurrencerne og andre begivenheder under legene finder sted
- 4) »De Olympiske Leges og De Paralympiske Leges varighed«: De Olympiske Sommerlege 2004 afholdes i tidsrummet 13. juli til 29. september 2004 og De Paralympiske Efterårslege 2004 i tidsrummet 18. august til 29. oktober 2004
- 5) »Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004«: den komité, der er nedsat i medfør af artikel 2 i den græske lov nr. 2598/1998 om afholdelse af De Olympiske og De Paralympiske Lege 2004 i Athen, og som træffer beslutning om akkreditering af de medlemmer af den olympiske familie, der deltager i disse lege
- 6) »visumudstedende myndigheder«: de myndigheder, som Grækenland pålægger at behandle ansøgninger om og udstede visum til medlemmer af den olympiske familie.

Artikel 3

Betingelser

Der må kun udstedes visum efter bestemmelserne i denne forordning til ansøgere, der

- a) er udpeget af en af de ansvarlige organisationer og akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske Lege til at deltage i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege 2004
- b) er i besiddelse af gyldig rejselægitimation, som tillader passage af de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 5 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 (i det følgende benævnt »Schengen-konventionen«)
- c) ikke er indberettet som uønsket
- d) ikke udgør en trussel for nogen af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Artikel 4

Indgivelse af visumansøgning

1. Når en ansvarlig organisation udarbejder en liste over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege 2004, kan organisationen sammen med ansøgningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort til de udvalgte deltagere indgive en gruppeansøgning om visum til udvalgte personer, der i medfør af forordning (EF) nr. 539/2001 skal være i besiddelse af visum.
2. Gruppeansøgningen om visum sendes til Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 sammen med anmodningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort efter den procedure, denne komité har fastsat.
3. Der indsendes én enkelt ansøgning om visum pr. person, der deltager i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege 2004.
4. Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 fremsender hurtigst muligt gruppeansøgningen om visum til de visumudstedende myndigheder sammen med kopier af anmodningerne om udstedelse af olympiske akkrediteringskort, hvorpå de væsentligste personoplysninger om de pågældende er anført, dvs. det fulde navn, nationalitet, køn, fødselsdato og -sted, pasnummer og -type samt passets udløbsdato.

*Artikel 5***Behandling af gruppeansøgninger om visum samt procedure for udstedelse af visum**

1. De visumudstedende myndigheder udsteder et visum, når de har sikret sig, at betingelserne i artikel 3 er opfyldt.
2. Det udstedte visum skal være et ensartet visum til kortvarigt ophold og flere indrejser, der giver opholdsret i indtil halvfems (90) dage under De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege.
3. Hvis det pågældende medlem af den olympiske familie ikke opfylder betingelserne i artikel 3, litra c) og d), kan de visumudstedende myndigheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Schengen-konventionen udstede et visum, der kun gælder for et begrænset geografisk område.

*Artikel 6***Visummets udformning**

1. Visummet består konkret i påføring af to numre på det olympiske akkrediteringskort. Det første nummer er visumnummeret. For så vidt angår det ensartede visum, består visumnummeret af syv (7) skrifttegn sammensat af bogstavet »C« efterfulgt af seks (6) tal. For så vidt angår visum med begrænset geografisk gyldighedsområde, består visumnummeret af otte (8) skrifttegn sammensat af bogstaverne »GR« efterfulgt af seks (6) tal. Det andet nummer er den pågældendes pasnummer.
2. De visumudstedende myndigheder meddeler visumnumrene til Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 med henblik på udstedelsen af akkrediteringskort.

*Artikel 7***Gebyrfrihed**

De visumudstedende myndigheder opkræver ikke gebyr for at behandle de pågældende visumansøgninger og udstede disse visa.

KAPITEL III

ANDRE ASPEKTER*Artikel 8* **annullering af visum**

Hvis listen over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske Lege eller De Paralympiske Lege 2004 ændres inden legenes start, underretter de ansvarlige organisationer uden

forsinkelse Organisationskomitéen for De Olympiske Lege 2004 herom, således at denne kan inddrage akkrediteringskortet for de personer, der er blevet slettet af listen. Organisationskomitéen meddeler de visumudstedende myndigheder numrene på de visa, det drejer sig om.

De visumudstedende myndigheder annullerer de pågældendes visum. De underretter omgående kontrolmyndighederne herom, og disse videregiver uden forsinkelse oplysningerne til de relevante myndigheder i de øvrige medlemsstater.

*Artikel 9***Kontrol ved de ydre grænser**

1. Når medlemmerne af den olympiske familie, til hvem der er udstedt visum i overensstemmelse med denne forordning, passerer medlemsstaternes ydre grænser, begrænses indrejsekontrollen til at sikre, at betingelserne i artikel 3 er overholdt.
2. Under De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege
 - a) anbringes ind- og udrejsestempel på første ubenyttede side i passet for de medlemmer af den olympiske familie, for hvilke det er nødvendigt at påføre sådanne stempler; ved første indrejse angives visumnummeret på samme side
 - b) anses indrejsebetingelserne i Schengen-konventionens artikel 5, stk. 1, litra c), for at være opfyldt, når et medlem af den olympiske familie er blevet behørigt akkrediteret.
3. Bestemmelserne i stk. 2 finder anvendelse på medlemmer af den olympiske familie, der er tredjelandstatsborgere, uanset om de er visumpligtige i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001.

*Artikel 10***Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet**

Senest fire måneder efter afslutningen af De Paralympiske Lege sender Grækenland en rapport til Kommissionen om de forskellige aspekter af gennemførelsen af denne forordning.

På grundlag af denne rapport og de oplysninger, andre medlemsstater måtte indsende inden for samme frist, foretager Kommissionen en evaluering af fravigelsen af bestemmelserne for udstedelse af visum for så vidt angår medlemmer af den olympiske familie i henhold til denne forordning og underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom. Kommissionen udarbejder denne evalueringsrapport tids nok til, at de italienske myndigheder kan tage erfaringerne fra De Olympiske og Paralympiske Lege i Athen med i betragtning under planlægningen af De Olympiske Vinterlege i Torino i 2006.

*Artikel 11***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1296/2003
af 15. juli 2003
om fælles regler for import af fodtøj med oprindelse i Vietnam

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den fælles handelspolitik bør baseres på ensartede principper.
- (2) Kommissionens tjenestegrene for bekæmpelse af svig har konstateret, at forsendelser af fodtøj er blevet indført til Fællesskabet på grundlag af urigtige erklæringer om oprindelse i Vietnam.
- (3) Fællesskabet og Vietnams regering har forhandlet et aftalememorandum om forebyggelse af svig i samhandelen med fodtøj, i det følgende benævnt »memorandummet«, som indeholder bestemmelser om en ordning med dobbeltkontrol for eksporten til Fællesskabet af fodtøj, der henhører under kapitel 64 i det harmoniserede system/den kombinerede nomenklatur ⁽¹⁾.
- (4) Da der stadig er risiko for urigtige erklæringer om oprindelse, er gyldigheden af aftalememorandummet, som oprindeligt var begrænset til den 31. december 2002, blevet forlænget via en brevveksling mellem Fællesskabet og Den Socialistiske Republik Vietnams regering ⁽²⁾ med yderligere to år indtil den 31. december 2004. Brevvekslingen, som også giver mulighed for elektroniske eksportcertifikater, blev paraferet den 28. november 2002 og vedtaget af Rådet den 17. marts 2003 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for alle varer henhørende under kapitel 64 i det harmoniserede system/den kombinerede nomenklatur med oprindelse i Vietnam, som indføres til Fællesskabet.

Artikel 2

Med henblik på denne forordning anvendes følgende definitioner:

- a) Udtrykket »varer med oprindelsesstatus« forstås som fastsat ved de gældende fællesskabsbestemmelser, og metoderne for kontrol af disse varers oprindelse forstås i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2000, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 34.

- b) Udtrykket »medlemsstaternes kompetente myndigheder« forstås som de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 2, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 520/94 af 7. marts 1994 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter ⁽³⁾ og opført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 738/94 ⁽⁴⁾.

Listen over de i litra b) omhandlede kompetente myndigheder er senest blevet offentliggjort i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 1369/1999 ⁽⁵⁾.

Artikel 3

Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af de varer, der er nævnt i artikel 1, er betinget af forelæggelsen af et importcertifikat udstedt af de myndigheder i medlemsstaterne, der er nævnt i artikel 2, litra b), i overensstemmelse med procedurerne i denne forordning.

Artikel 4

1. De kompetente vietnamesiske myndigheder udsteder et eksportcertifikat for de i artikel 1 omhandlede varer.

2. Eksportcertifikatet skal svare til modellen i bilaget.

3. Importøren forelægger originaleksemplaret af eksportcertifikatet med henblik på udstedelse af det importcertifikat, der er omhandlet i artikel 6.

De kompetente myndigheder i en medlemsstat nægter at udstede et importcertifikat for varer, som ikke er omfattet af eksportcertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 5

Eksporten registreres under det år, i hvilket de varer, der er omfattet af eksportcertifikatet, blev afsendt.

Artikel 6

1. De formularer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder anvender til udstedelse af importcertifikater, skal svare til modellen for tilsynsdokumentet i bilag I til forordning (EF) nr. 3285/94 ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ EFT L 66 af 10.3.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EFT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 87 af 31.3.1994, s. 47. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 983/96 (EFT L 131 af 1.6.1996, s. 47).

⁽⁵⁾ EFT L 162 af 26.6.1999, s. 35.

⁽⁶⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53.

2. Medlemsstaternes myndigheder giver Kommissionen meddelelse om alle ansøgninger om importcertifikater, de modtager.

3. Kommissionen meddeler medlemsstaternes myndigheder sin bekræftelse af, at oplysningerne i ansøgningerne om importcertifikater er i overensstemmelse med de oplysninger, der er modtaget af de kompetente vietnamesiske myndigheder.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede meddelelser sendes ad elektronisk vej via SIGL (det integrerede system for forvaltning af tekstlicenser), medmindre det af særlige tekniske årsager er nødvendigt midlertidigt at anvende andre kommunikationsmidler.

Artikel 7

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder et importcertifikat senest inden for fem arbejdsdage efter, at importøren har forelagt originaleksemplaret af det tilsvarende eksportcertifikat. Eksportcertifikatet skal være forelagt senest den 30. juni i året efter det år, i hvilket de af certifikatet omfattede varer blev afsendt.

Importcertifikater er gyldige på hele Fællesskabets toldområde. I tilfælde, hvor de vietnamesiske myndigheder har fremsendt oplysningerne til Fællesskabet elektronisk, betragtes dette som et alternativ til kravet om forelæggelse af originaleksemplaret af oprindelsescertifikatet.

2. Importcertifikater er gyldige i seks måneder efter udstedelsesdatoen, men kan forlænges i tre måneder af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder.

3. Den ansøgning, som importøren indgiver til medlemsstaternes kompetente myndigheder for at opnå et importcertifikat, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) importørens fulde navn og adresse (herunder også telefon- og faxnummer), det identifikationsnummer, med hvilket den pågældende er registreret hos de kompetente nationale myndigheder, samt momsnummer, hvis den pågældende er momspligtig
- b) klarerers fulde navn og adresse
- c) eksportørens fulde navn og adresse
- d) varernes oprindelsesland og afsendelseslandet
- e) varebeskrivelse som i eksportcertifikatet
- f) mængden af hver forsendelse
- g) eksportcertifikatets dato og udstedelsesnummer
- h) importørens underskrift samt dato.

De kompetente myndigheder kan på betingelser, som de selv fastsætter, tillade, at ansøgninger forelægges, fremsendes eller overføres elektronisk.

Alle dokumenter og bevisligheder skal dog være til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

4. Importørerne er ikke forpligtet til at indføre hele den mængde, der er omfattet af et importcertifikat, i en enkelt forsendelse.

Artikel 8

Gyldigheden af importcertifikater, der udstedes af medlemsstaternes myndigheder, er betinget af gyldigheden af de eksportcertifikater, der udstedes af de kompetente vietnamesiske myndigheder, og på grundlag af hvilke importcertifikaterne er udstedt.

Artikel 9

Importcertifikater udstedes uden forskelsbehandling til enhver importør i Fællesskabet, uanset hvor i Fællesskabet den pågældende er etableret.

Artikel 10

1. Formularerne til importcertifikater og uddrag heraf udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det første, der benævnes »Modtagerens eksemplar« og mærkes nr. 1, udstedes til ansøgeren, og det andet, der benævnes »Den kompetente myndigheds eksemplar« og mærkes nr. 2, opbevares af den myndighed, der har udstedt certifikatet. De kompetente myndigheder kan af administrative årsager føje yderligere genparter til eksemplar nr. 2.

2. Formularer trykkes på hvidt træfrit skrivefast papir af vægt mellem 55 og 65 g/m². Deres format er 210 mm x 297 mm, og linjeafstanden for den maskinskrivne tekst er 4,24 mm (1/6 engelsk tomme). Formularernes rubricering skal overholdes nøje. De to sider af eksemplar nr. 1, der udgør selve certifikatet, skal desuden forsynes med et gult guil- locheret bundtryk, på hvilket enhver forfalskning med mekaniske eller kemiske midler bliver synlig.

3. Det påhviler medlemsstaterne at lade formularerne trykke. De kan også trykkes af trykkerier, der er godkendt af den medlemsstat, hvor de er etableret. I sidstnævnte tilfælde skal der på hver formular findes en henvisning til denne godkendelse. Hver formular skal være forsynet med trykkeriets navn og adresse eller med et mærke til dets identifikation.

4. Ved udstedelsen forsynes importcertifikaterne og uddragene heraf med et udstedelsesnummer, der fastsættes af de kompetente myndigheder i medlemsstaten. Importcertifikatets nummer meddeles Kommissionen ad elektronisk vej via det integrerede net, der er omhandlet i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 275 af 8.11.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 138/2003 (EFT L 23 af 28.1.2003, s. 1).

5. Certifikater og uddrag heraf udfærdiges på den udstedende medlemsstats officielle sprog eller på et af dens officielle sprog.

6. De myndigheder og organer, der foretager udstedelse og afskrivning, skal til afstempling benytte et stempel. De udstedende myndigheders stempel kan dog erstattes af et prægestempel uden farve kombineret med bogstav og tal fremstillet ved perforering eller trykning på certifikatet. De tildelte mængder anføres af den udstedende myndighed på en måde, der gør det umuligt at tilføje tal eller yderligere angivelser, navnlig asterisker og andre tegn, som kan anvendes til at udfylde mellemrum (f.eks. *EUR*1*000*).

7. Er der på certifikaterne eller uddragene heraf ikke tilstrækkelig plads til afskrivningerne, kan de kompetente myndigheder vedhæfte et eller flere forlængelsesblade med samme afskrivningsrubrikker som dem, der findes på bagsiden af eksemplar nr. 1 og eksemplar nr. 2 af certifikaterne eller uddragene heraf. De afskrivende myndigheder anbringer deres stempel således, at den ene halvdel befinder sig på certifikatet eller uddraget heraf og den anden halvdel på forlængelsesbladet. Findes der mere end et forlængelsesblad, anbringes der et stempel på lignende måde tværs over hver side og den foregående side.

8. De af myndighederne i en medlemsstat udstedte importcertifikater og uddrag heraf og de anførte angivelser og påtegninger har i hver af de øvrige medlemsstater samme retsvirkninger som dem, der er knyttet til de af medlemsstaternes egne myndigheder udstedte dokumenter og anførte angivelser og påtegninger.

9. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan om fornødent kræve de angivelser, der er anført i certifikaterne eller uddragene heraf, oversat til vedkommende lands officielle sprog eller et af dets officielle sprog.

10. Importcertifikater kan udstedes elektronisk, såfremt de involverede toldkontorer har adgang til certifikatet via et datanet.

Artikel 11

I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et eksportcertifikat, importcertifikat eller oprindelsescertifikat kan eksportøren hos den kompetente myndighed, som udstedte dokumentet, anmode om et duplikateksemplar, der udfærdiges på grundlag af de eksportdokumenter, den pågældende er i besiddelse af. Det således udstedte duplikateksemplar bærer påtegningen »duplicata« eller »duplicate« eller »duplicado«.

Datoen for udstedelsen af originaleksemplaret af certifikatet skal være anført på duplikateksemplaret.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og anvendes på varer afsendt efter denne dato.

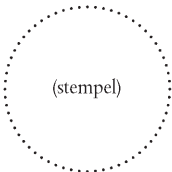
Denne forordning ophører med at finde anvendelse fra den 31. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Rådets vegne
G. TREMONTI
Formand

BILAG

1. Varer afsendt fra (eksportørens forretningsnavn og adresse, land)	EKSPORTCERTIFIKAT FOR VARER HENHØRENDE UNDER KAPITEL 64 I DET HARMONISEREDE SYSTEM ORIGINAL	
2. Varer sendt til (modtagerens navn, adresse, land)		
3. Transportmiddel og rute (hvis kendt)	4. Udstedelsesnummer	
	5. Eksportår	
6. Varebeskrivelse	7. Mængde	8. FOB/Kontraktværdi
9. De kompetente myndigheders bekræftelse Undertegnede bekræfter, at de i ovenstående beskrevne varer har oprindelse i Vietnam efter de oprindelsesregler, der er fastsat ved de relevante fællesskabsbestemmelser.		
10. De kompetente myndigheder (navn og adresse, land)	Sted, den (underskrift) <div style="text-align: right;"> (stempel) </div>	

Tillæg til bilaget

Forklarende bemærkning vedrørende rubrik 4 (Udstedelsesnummer) på eksportcertifikatet

Udstedelsesnummeret sammensættes således:

- to bogstaver som betegnelse for Vietnam: VN,
 - to bogstaver som betegnelse for den medlemsstat, hvor toldklareringen forventes at finde sted:
 - AT Østrig
 - BL Benelux
 - DE Tyskland
 - DK Danmark
 - EL Grækenland
 - ES Spanien
 - FI Finland
 - FR Frankrig
 - GB Det Forenede Kongerige
 - IE Irland
 - IT Italien
 - PT Portugal
 - SE Sverige
 - et etcifret tal som betegnelse for det pågældende år og svarende til det sidste ciffer i året, f.eks. 3 for 2003
 - et tocifret tal mellem 01 og 99 som betegnelse for det kontor, der har udstedt eksportcertifikatet
 - et femcifret, fortløbende tal mellem 50000 og 99999, som tildeles den medlemsstat, der forventes som bestemmelsesland.
-

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juni 2003

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter

(2003/520/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 83 og 308, sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konkurrenceproblemerne antager en stadig mere international karakter, og det er derfor vigtigt at styrke det internationale samarbejde på dette område.
- (2) En konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen er vigtig for markedernes effektive funktion og for den internationale samhandel.
- (3) Indførelse af folkerettens principper om »positive comity« og gennemførelse af disse principper i forbindelse med håndhævelsen af Det Europæiske Fællesskabs og Japans konkurrencelovgivning vil bidrage til at gøre anvendelsen af denne lovgivning mere effektiv.
- (4) Kommissionen har til dette formål forhandlet en aftale med Japan om anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs og Japans konkurrencelovgivning.

(5) Henvisningen til traktatens artikel 308 er nødvendig, da aftalen omhandler fusioner og erhvervelser, som falder ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽³⁾, der hovedsagelig er baseret på artikel 308.

(6) Aftalen bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter godkendes hermed på vegne af Det Europæiske Fællesskab.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges hermed til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på vegne af Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 2003.

På Rådets vegne
G. PAPANDREOU
Formand

⁽¹⁾ Forslag af 8.5.2002 (endnu ikke offentliggjort).
⁽²⁾ Udtalelse af 3.7.2002 (endnu ikke offentliggjort).

⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1 (berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 (EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Aftalen træder i kraft den 9. august 2003 i medfør af artikel 12, stk. 1, i samme aftale.

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side og

JAPANS REGERING

på den anden side

(i det følgende benævnt »parterne«) —

SOM ERKENDER, at verdens økonomier, herunder Det Europæiske Fællesskabs og Japans, bliver stadig mere indbyrdes forbundne,

SOM KONSTATERER, at en konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen i henholdsvis Det Europæiske Fællesskab og Japan er af stor betydning for deres respektive markeders effektive funktion og for deres samhandel,

SOM KONSTATERER, at en konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen i henholdsvis Det Europæiske Fællesskab og Japan kan fremmes gennem samarbejde og, hvor hensigtsmæssigt, samordning mellem parterne for så vidt angår anvendelsen af denne lovgivning,

SOM KONSTATERER, at der fra tid til anden kan opstå uoverensstemmelser mellem parterne for så vidt angår anvendelsen af konkurrencelovgivningen i henholdsvis Det Europæiske Fællesskab og Japan,

SOM FORPLIGTER SIG til at tage omhyggeligt hensyn til hver enkelt parts væsentlige interesser under anvendelsen af konkurrencelovgivningen i henholdsvis Det Europæiske Fællesskab og Japan (i det følgende benævnt »hver enkelt parts konkurrencelovgivning«), og

SOM HENVISER til henstillingen fra Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling om samarbejde mellem medlemslandene vedrørende konkurrencebegrænsninger i den internationale handel, som revideret den 27. og 28. juli 1995, og til henstillingen fra Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling om effektive foranstaltninger mod »hard core«-karteller, som blev vedtaget den 25. marts 1998 —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. Formålet med denne aftale er at bidrage til en effektiv håndhævelse af hver enkelt parts konkurrencelovgivning gennem fremme af samarbejde og samordning mellem parternes konkurrencemyndigheder og at undgå eller mindske muligheden for uoverensstemmelser mellem parterne i alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af hver enkelt parts konkurrencelovgivning.

2. I denne aftale forstås ved:

a) »konkurrencebegrænsende aktiviteter«: enhver adfærd eller transaktion, der kan imødegås med sanktioner eller andre indgreb i henhold til Japans eller Det Europæiske Fællesskabs konkurrencelovgivning

b) »kompetent myndighed i en medlemsstat«: en myndighed for hver medlemsstat, der er nævnt i artikel 299, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, med kompetence til at anvende konkurrencelovgivningen. Ved undertegnelsen af denne aftale meddeler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber Japans regering en liste over sådanne myndigheder. Kommissionen meddeler Japans regering en ajourført liste, hver gang dette er nødvendigt. Oplys-

ninger i medfør af artikel 9, stk. 6, i denne aftale sendes ikke til en kompetent myndighed i en medlemsstat, før denne myndighed er optaget på den liste, som Kommissionen meddeler Japans regering

c) »konkurrencemyndighed« eller »konkurrencemyndigheder«:

i) for Det Europæiske Fællesskab: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, for så vidt angår dens forpligtelser i henhold til Det Europæiske Fællesskabs konkurrencelovgivning

ii) for Japan: den japanske Fair Trade Commission

d) »konkurrencelovgivning«:

i) for Det Europæiske Fællesskab: artikel 81, 82 og 85 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, såvel som ændringer heraf

ii) for Japan: loven om forbud mod private monopoler og om opretholdelse af rimelige handelsvilkår (lov nr. 54, 1947) (i det følgende benævnt »antimonopolloven«) og dens gennemførelsesforanstaltninger såvel som ændringer heraf

- e) »håndhævelsesforanstaltninger«: enhver anvendelse af konkurrencelovgivningen ved hjælp af undersøgelser eller procedurer, der gennemføres af en parts konkurrencemyndighed. Analyser eller undersøgelser med det formål at undersøge den generelle økonomiske situation eller generelle vilkår i specifikke industrier er imidlertid ikke omfattet heraf. Sådanne analyser eller undersøgelsesaktiviteter må ikke fortolkes på en sådan måde, at de omfatter undersøgelser af formodede overtrædelser af konkurrencelovgivningen
- f) »en parts område«, »partens område« og »den anden parts område«: det område, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, eller Japans område alt efter konteksten
- g) »en parts love og bestemmelser«, »partens love og bestemmelser« og »den anden parts love og bestemmelser«: Det Europæiske Fællesskabs love og bestemmelser eller Japans love og bestemmelser, alt efter konteksten.

Artikel 2

1. Hver parts konkurrencemyndighed giver den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om håndhævelsesforanstaltninger, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse kan påvirke den anden parts væsentlige interesser.
2. Håndhævelsesforanstaltninger, der kan påvirke den anden parts væsentlige interesser, er sådanne, som:
- a) er relevante for den anden parts håndhævelsesforanstaltninger
- b) er rettet mod en eller flere statsborgere hos den anden part (for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende en borger eller borgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater) eller mod et selskab eller selskaber, der er registreret eller oprettet efter gældende love og bestemmelser på den anden parts område
- c) vedrører konkurrencebegrænsende aktiviteter, bortset fra fusioner eller virksomhedsovertagelser, der for en væsentlig dels vedkommende finder sted inden for den anden parts område
- d) vedrører fusioner eller virksomhedsovertagelser, hvor
- i) en eller flere af deltagerne i transaktionen, eller
- ii) et selskab, der kontrollerer en eller flere af deltagerne i transaktionen,
- er et selskab, der er registreret eller oprettet efter gældende love og bestemmelser på den anden parts område
- e) vedrører en adfærd, som den meddelende konkurrencemyndighed mener, at den anden part har krævet, fremmet eller godkendt, eller
- f) vedrører en konkurrencemyndigheds iværksættelse af eller begæring om sanktioner eller andre indgreb, der kræver eller forbyder en adfærd på den anden parts område.

3. Når der i henhold til stk. 1 i denne artikel skal gives meddelelse med hensyn til fusioner eller virksomhedsovertagelser, skal denne meddelelse gives senest:

- a) for så vidt angår Det Europæiske Fællesskab:
- i) når der træffes beslutning om at indlede proceduren i forbindelse med fusionen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 4064/89, og
- ii) når der fremsættes en klagepunktsmeddelelse
- b) for så vidt angår Japan:
- i) når der i henhold til antimonopolloven fremsættes en anmodning om fremlæggelse af dokumenter, rapporter eller andre oplysninger angående den planlagte transaktion, og
- ii) når der fremsættes en henstilling eller træffes beslutning om at indlede en høring.

4. Når der skal gives meddelelse i henhold til stk. 1 i denne artikel med hensyn til andre spørgsmål end fusioner eller virksomhedsovertagelser, skal der gives meddelelse så lang tid forud for nedenstående foranstaltninger som overhovedet muligt:

- a) for så vidt angår Det Europæiske Fællesskab:
- i) fremsættelse af en klagepunktsmeddelelse, og
- ii) vedtagelse af en beslutning eller et forlig
- b) for så vidt angår Japan:
- i) indledning af en straffesag
- ii) indgivelse af en klage, hvor der ønskes et omgående forbud
- iii) udstedelse af en henstilling eller beslutning om at indlede en høring, og
- iv) udstedelse af en ordre om tillægsbetaling, når der ikke er udstedt nogen forudgående henstilling med hensyn til betaleren.

5. Meddelelserne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at den part, der modtager meddelelsen, kan foretage en foreløbig vurdering af, hvordan håndhævelsesforanstaltningerne påvirker dennes egne væsentlige interesser.

Artikel 3

1. Hver parts konkurrencemyndighed assisterer den anden parts konkurrencemyndighed i dens håndhævelsesforanstaltninger, for så vidt som det er foreneligt med love og bestemmelser hos den part, der yder assistance, og med denne parts væsentlige interesser og ligger inden for dens rimeligt tilgængelige ressourcer.

2. Hver parts konkurrencemyndighed skal, for så vidt som det er foreneligt med partens love og bestemmelser og denne parts væsentlige interesser:

- a) give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om sine håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til konkurrencebegrænsende aktiviteter, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse også kan skade konkurrencen på den anden parts område

- b) give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om væsentlige oplysninger, som den er i besiddelse af eller bliver opmærksom på, vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse kan være relevante for eller kan berettiget håndhævelsesforanstaltninger hos den anden parts konkurrencemyndighed, og
- c) efter anmodning og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om oplysninger, som den er i besiddelse af, og som er relevante for håndhævelsesforanstaltningerne hos den anden parts konkurrencemyndighed.

Artikel 4

1. Når begge parter konkurrencemyndigheder gennemfører håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til beslægtede spørgsmål, skal de overveje at samordne deres håndhævelsesforanstaltninger.
2. Ved afgørelsen af, om bestemte håndhævelsesforanstaltninger skal samordnes, tager parternes konkurrencemyndigheder bl.a. hensyn til følgende faktorer:
- samordningens betydning for deres evne til at nå målene for deres håndhævelsesforanstaltninger
 - parternes konkurrencemyndigheders relative evne til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre håndhævelsesforanstaltningerne
 - i hvilket omfang hver parts konkurrencemyndighed kan sikre, at der gribes effektivt ind over for de pågældende konkurrencebegrænsende aktiviteter
 - mulighederne for at opnå en mere effektiv anvendelse af ressourcerne
 - muligheden for at reducere omkostningerne for de personer, der underkastes håndhævelsesforanstaltningerne, og
 - de potentielle fordele ved et samordnet indgreb for parterne og for de personer, der underkastes håndhævelsesforanstaltningerne.

3. I forbindelse med samordnede håndhævelsesforanstaltninger bestræber hver parts konkurrencemyndighed sig på at gennemføre håndhævelsesforanstaltningerne under omhyggelig hensyntagen til målsætningerne for håndhævelsesforanstaltningerne hos den anden parts konkurrencemyndighed.

4. Når begge parter konkurrencemyndigheder gennemfører håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til beslægtede spørgsmål, kan hver parts konkurrencemyndighed — efter anmodning fra den anden parts konkurrencemyndighed, og for så vidt som det er foreneligt med den anmodede parts væsentlige interesser — forespørge, om personer, der har givet fortrolige oplysninger i forbindelse med disse håndhævelsesforanstaltninger, er indforstået med, at disse oplysninger videregives til den anden parts konkurrencemyndighed.

5. På betingelse af, at der sker en passende underretning af den anden parts konkurrencemyndighed, kan hver parts konkurrencemyndighed til enhver tid begrænse eller afslutte samordningen af håndhævelsesforanstaltningerne og selvstændigt videreføre sine egne håndhævelsesforanstaltninger.

Artikel 5

1. Hvis den ene parts konkurrencemyndighed mener, at konkurrencebegrænsende aktiviteter på den anden parts område skader førstnævnte parts væsentlige interesser, kan denne konkurrencemyndighed — under hensyntagen til betydningen af at undgå konflikter hvad angår jurisdiktion og under hensyntagen til, at den anden parts konkurrencemyndighed kan være i stand til at gennemføre mere effektive håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til sådanne konkurrencebegrænsende aktiviteter — anmode om, at den anden parts konkurrencemyndighed indleder passende håndhævelsesforanstaltninger.

2. Anmodningen skal så nøjagtigt som muligt gøre rede for arten af de konkurrencebegrænsende aktiviteter og deres virkninger for den anmodende parts væsentlige interesser, og den skal indeholde et tilbud om sådanne yderligere oplysninger og andre former for samarbejde, som den anmodende konkurrencemyndighed kan tilvejebringe.

3. Den konkurrencemyndighed, der har modtaget anmodningen, skal nøje overveje, om den skal indlede håndhævelsesforanstaltninger — eller udvide igangværende håndhævelsesforanstaltninger — vedrørende de konkurrencebegrænsende aktiviteter, der er angivet i anmodningen. Den anmodede konkurrencemyndighed skal hurtigst muligt underrette den anmodende konkurrencemyndighed om sin afgørelse. Hvis der indledes håndhævelsesforanstaltninger, underretter den anmodede konkurrencemyndighed den anmodende konkurrencemyndighed om resultatet og, så vidt muligt, om forløbet af disse.

4. Bestemmelserne i denne artikel begrænser ikke de beføjelser, som den anmodede parts konkurrencemyndighed har i henhold til sin konkurrence Lovgivning og sine håndhævelsesregler til at iværksætte håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til de konkurrencebegrænsende aktiviteter, der er angivet i anmodningen, og udelukker heller ikke, at den anmodende parts konkurrencemyndighed kan trække sin anmodning tilbage.

Artikel 6

1. Hver parts konkurrencemyndighed tager omhyggeligt hensyn til den anden parts væsentlige interesser i alle faser af håndhævelsesforanstaltningerne, herunder afgørelser om indledning af håndhævelsesforanstaltninger, håndhævelsesforanstaltningernes omfang og arten af sanktioner eller andre indgreb i hver enkelt sag.

2. Når den ene part underretter den anden part om, at en række specifikke håndhævelsesforanstaltninger, som er truffet af sidstnævnte part, kan påvirke førstnævntes væsentlige interesser, skal sidstnævnte part bestræbe sig på i god tid at give meddelelse om forløbet af sådanne håndhævelsesforanstaltninger.

3. Hvis en af parterne mener, at en parts håndhævelsesforanstaltninger kan skade den anden parts væsentlige interesser, skal parterne tage hensyn til nedenstående faktorer foruden alle andre faktorer, der under de givne omstændigheder kan bidrage til at forlige de modstridende interesser:

- a) hvor stor relativ betydning en adfærd eller transaktioner på en parts område har for de konkurrencebegrænsende aktiviteter i forhold til en adfærd eller transaktioner på den anden parts område
- b) den relative betydning, de konkurrencebegrænsende aktiviteter har for de respektive parter væsentlige interesser
- c) om der foreligger beviser for, at hensigten med de konkurrencebegrænsende aktiviteter er at påvirke forbrugerne, leverandørerne eller konkurrenterne på den håndhævende parts område eller ej
- d) i hvilket omfang de konkurrencebegrænsende aktiviteter medfører en væsentlig svækkelse af konkurrencen på henholdsvis Det Europæiske Fællesskabs og Japans marked
- e) graden af konflikt eller overensstemmelse mellem en parts håndhævelsesforanstaltninger og den anden parts love og bestemmelser eller den anden parts politikker eller væsentlige interesser
- f) om private personer — fysiske eller juridiske — vil blive underkastet modstridende krav fra begge parter
- g) placeringen af aktiver og parter, som er relevante for transaktionen
- h) i hvilken grad effektive sanktioner eller andre indgreb kan sikres gennem parternes håndhævelsesforanstaltninger over for de konkurrencebegrænsende aktiviteter, og
- i) i hvilket omfang den anden parts håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til samme personer — fysiske eller juridiske — kan blive påvirket.

Artikel 7

1. Parterne kan efter behov holde samråd ad diplomatisk vej om ethvert spørgsmål, der kan opstå i forbindelse med denne aftale.
2. En anmodning om samråd i henhold til denne artikel fremsendes ad diplomatisk vej.

Artikel 8

1. Efter anmodning fra den ene parts konkurrencemyndighed holder parternes konkurrencemyndigheder samråd med hinanden om ethvert spørgsmål, der kan opstå under implementeringen af denne aftale.
2. Parternes konkurrencemyndigheder mødes mindst en gang om året for at:
 - a) udveksle oplysninger om deres løbende håndhævelsesforanstaltninger og prioriteringer i relation til hver enkelt parts konkurrencelovgivning

- b) udveksle oplysninger om økonomiske sektorer af fælles interesse
- c) drøfte politikændringer, som de overvejer at gennemføre, og
- d) drøfte andre spørgsmål af fælles interesse i forbindelse med anvendelsen af hver enkelt parts konkurrencelovgivning.

Artikel 9

1. Uanset de øvrige bestemmelser i denne aftale er ingen af parterne forpligtet til at give oplysninger til den anden part, hvis videregivelse af sådanne oplysninger er forbudt i henhold til love og bestemmelser hos den part, der besidder oplysningerne, eller er uforenelig med dens væsentlige interesser.
2. a) Med undtagelse af offentligt tilgængelige oplysninger må oplysninger, som en af parterne har videregivet til den anden part i henhold til denne aftale, af den modtagende part kun anvendes til det formål, der er angivet i artikel 1, stk. 1, i denne aftale.
 - b) Såfremt en af parterne videregiver oplysninger i fortrolighed i henhold til denne aftale, skal den modtagende part — i overensstemmelse med love og bestemmelser — respektere fortroligheden.
3. En af parterne kan kræve, at oplysninger videregivet i henhold til denne aftale anvendes på betingelser, som denne part fastsætter. Den modtagende part må ikke anvende sådanne oplysninger i strid med disse betingelser uden den anden parts forudgående samtykke.
4. Hver part kan begrænse de oplysninger, den videregiver til den anden part, når sidstnævnte part ikke er i stand til at give den ønskede garanti med hensyn til fortroligheden, de fastsatte betingelser eller begrænsningerne i anvendelsen af oplysningerne
5. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for, at den modtagende part anvender eller videregiver andre oplysninger end offentligt tilgængelige oplysninger, for så vidt som:
 - a) den part, der giver oplysningerne, på forhånd har givet sit samtykke til en sådan anvendelse eller videregivelse, eller
 - b) der består en forpligtelse til at gøre dette i henhold til love og bestemmelser hos den part, der modtager oplysningerne. I så fald skal den modtagende part:
 - i) undlade at træffe foranstaltninger, som kan resultere i en juridisk forpligtelse til at stille oplysninger, der er givet fortroligt i henhold til denne aftale, til rådighed for tredjemand eller andre myndigheder uden forudgående samtykke fra den part, der har givet oplysningerne
 - ii) om muligt give den part, der har givet oplysningerne, forhåndsmeddelelse om enhver sådan anvendelse eller videregivelse og efter anmodning høre den anden part og tage passende hensyn til dens væsentlige interesser, og

- iii) medmindre andet er aftalt med den part, der har givet oplysningerne, træffe alle nødvendige foranstaltninger i henhold til gældende love og bestemmelser til at sikre fortroligheden af oplysningerne for så vidt angår henvendelser fra tredjemand eller andre myndigheder om videregivelse af de pågældende oplysninger.
6. Det Europæiske Fællesskabs konkurrencemyndighed skal:
- efter at have underrettet den japanske konkurrencemyndighed informere de kompetente myndigheder i den eller de medlemsstater, hvis væsentlige interesser berøres, om de meddelelser, den får tilsendt af den japanske konkurrencemyndighed
 - efter samråd med den japanske konkurrencemyndighed underrette de kompetente myndigheder i den eller de berørte medlemsstater om ethvert samarbejde om og samordning af håndhævelsesforanstaltningerne, og
 - sikre, at andre end offentligt tilgængelige oplysninger, som de kompetente myndigheder i medlemsstaten eller medlemsstaterne har fået meddelt i henhold til stk. 6, litra a) og b), ikke anvendes til andre formål end det, der er anført i artikel 1, stk. 1, i denne aftale, samt at sådanne oplysninger ikke videregives.

Artikel 10

- Denne aftale implementeres af parterne i overensstemmelse med de love og bestemmelser, der gælder i henholdsvis Det Europæiske Fællesskab og Japan, og inden for de ressourcer, som deres respektive konkurrencemyndigheder har til rådighed.
- Parternes konkurrencemyndigheder kan træffe detaljerede foranstaltninger med henblik på at implementere denne aftale.

3. Bestemmelserne i denne aftale er ikke til hinder for, at parterne assisterer hinanden i henhold til andre bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer mellem parterne.

4. Bestemmelserne i denne aftale må ikke fortolkes på en måde, der er til skade for nogen af parternes politiske eller retlige situation med hensyn til ethvert spørgsmål, der angår jurisdiktion.

5. Bestemmelserne i denne aftale må ikke fortolkes på en måde, som påvirker nogen af parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler eller til lovgivningen i Det Europæiske Fællesskab eller Japan.

Artikel 11

Medmindre andet er fastsat i denne aftale, kan kommunikation i henhold til denne aftale foregå direkte mellem parternes konkurrencemyndigheder. Meddelelser i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 2 samt anmodninger i henhold til artikel 5, stk. 1, i denne aftale skal imidlertid bekræftes skriftligt ad diplomatisk vej. Bekræftelsen skal ske hurtigst muligt efter den pågældende kommunikation mellem parternes konkurrencemyndigheder.

Artikel 12

- Denne aftale træder i kraft på tredivtedagen efter undertegnelsen.
- Denne aftale forbliver i kraft, indtil en af parterne med 60 dages varsel skriftligt meddeler den anden part ad diplomatisk vej, at den ønsker at opsige aftalen.
- Parterne gennemgår aftalens virkemåde senest fem år efter dens ikrafttræden.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

UDFÆRDIGET i Bruxelles den tiende juli to tusinde og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og japansk. I tilfælde af divergenser går den engelske og japanske tekst forud for de andre sprogudgaver.

FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB:

FOR JAPANS REGERING:

PROTOKOLLAT

Undertegnede ønsker ført til protokols, at de under forhandlingerne af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter (i det følgende benævnt »aftalen«), som er underskrevet i dag, er blevet enige om følgende:

Begge parter bekræfter, at de er enige om følgende:

- 1) Aftalen forpligter ikke Japans regering til at meddele Det Europæiske Fællesskab »erhvervsdrivendes forretningshemmeligheder«, som er omfattet af bestemmelserne i artikel 39 i loven om forbud mod private monopoler og om opretholdelse af rimelige handelsvilkår (lov nr. 54, 1947), undtagen for så vidt angår de oplysninger, der meddeles med de pågældende erhvervsdrivendes samtykke i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, i aftalen.
- 2) Aftalen forpligter ikke Det Europæiske Fællesskab til at meddele Japans regering fortrolige oplysninger, som er omfattet af artikel 20 i forordning nr. 17/62, undtagen for så vidt angår de oplysninger, der meddeles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, i aftalen.

Bruxelles, den 10. juli 2003

For Det Europæiske Fællesskab:

For Japans regering:

Meddelelse om ikrafttrædelsen af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet

Den protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen med Republikken Ungarn for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet, som Rådet besluttede at indgå den 18. marts 2003 ⁽¹⁾, trådte i kraft den 1. juni 2003, efter at der den 28. maj 2003 var givet meddelelse om, at procedurerne i protokollens artikel 4 var afsluttet.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 24.4.2003, s. 32.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 2002

om Italiens statsstøtte til fordel for svævebaneanlæg i den selvstyrende provins Bolzano

(meddelt under nummer K(2002) 1191)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/521/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a)

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Gennem en klage af 27. februar 1996, der indgik den 21. maj 1996, erfarede Kommissionen, at Italien havde iværksat en støtteforanstaltning til fordel for svævebaneanlæg i provinsen Bolzano. Ved brev af 29. juli 1996, 21. januar 1997 og 23. juni 1998 gav Italien Kommissionen yderligere oplysninger.
- (2) Ved brev af 4. august 2000 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for den pågældende foranstaltning.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort ⁽²⁾, og Kommissionen opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.
- (4) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter, og den har videresendt dem til Italien med anmodning om eventuelle bemærkninger.

- (5) Ved brev af 12. marts 2002 forpligtede de italienske myndigheder sig til at genanmelde ordningen i 2006.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

- (6) På grundlag af en forsinket anmeldelse og en undersøgelse i forbindelse med en støtte, der blev tilladt af GD REGIO som led i program 5B, godkendte Kommissionen ved brev af 4. juni 1991 (NN 45/91) de støtteforanstaltninger, der omhandles i den selvstyrende provins Bolzanos lov af 21. januar 1991, nr. 2, om budgetbestemmelser for finansåret 1991 og for treårsperioden 1991-1993 (herefter benævnt »lov nr. 2/1991«). Ifølge nævnte lov skulle det tillades at yde statsstøtte til fordel for tov- og svævebaner i provinsen op til en støtteintensitet på 33 % brutto af udgifterne til de enkelte projekter.
- (7) Den selvstyrende provins Bolzano har siden godkendt en ny lov, nemlig lov af 4. marts 1996, nr. 6, om støtte til bygning og modernisering af tovbaneanlæg (herefter benævnt »lov nr. 6/1996«). Ifølge udsagn fra provinsen Bolzano omhandlede nævnte lov kun en fornyelse af den tidligere ordning, der omhandlede investeringsstøtte på op til 90 %.
- (8) I lov nr. 6/1966 står der i artikel 1, første afsnit, at der ydes investeringsstøtte i form af tilskud til:
 - a) anlæg af nye linjer til personbefordring ved hjælp af svævebaneanlæg eller tovbaneanlæg på skinner eller rullende trapper eller skilifter

⁽¹⁾ EFT C 27 af 27.1.2001, s. 37.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

- b) kvalitetsforbedring, (delvis) teknisk fornyelse eller kapacitetsudvidelse af bestående linjer
- c) udskiftning af forældede dele af bestående anlæg
- d) teknisk forbedring og fornyelse af billetautomater og -maskiner.

De højeste støtteintensiteter (i procent af investeringsudgifterne) er fastsat i artikel 1, andet afsnit, i lov nr. 6/1996 og er som følger:

- a) 90 % for entovssvævebaner med penduldrift, der er af særlig samfundsmæssig betydning, da de forbinder bebyggelser
 - b) 45 % for tovbåner på skinner, totoovssvævebaner eller entovssvævebaner samt rullende trapper
 - c) 45 % for apparater til udstedelse og aflæsning af billetter
 - d) 50 % til enkeltskilifte, der er af betydning for samfunds- og uddannelsesmæssige formål, og som anses for at være til særlig gavn for lokalbefolkningen, fordi de om vinteren i høj grad kan supplere de dér bestående sports- og fritidsinfrastrukturer
 - e) 30 % til skilifter, der ikke er omfattet af litra d).
- (9) I henhold til lov nr. 6/1996 bevilges de i artikel 1, andet afsnit, litra a), b) og c), omhandlede bidrag, opdelt i lige store dele, i tre på hinanden følgende regnskabsår. De i artikel 1, andet afsnit, litra d) og e), omhandlede bidrag bevilges i ét regnskabsår.

- (10) Støtteintensiteterne for de i artikel 1, andet afsnit, litra b) og d), omhandlede bidrag kan forhøjes med yderligere 30 procentpoint, hvis projektet er af særlig offentlig interesse, eller hvis det udgør et forbindelsessystem mellem skiområder eller mellem sådanne og bebyggelser, samt hvis det kræver særlige teknologiske løsninger af hensyn til miljøbeskyttelse.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (11) FIANET (Den Internationale Sammenslutning af nationale sammenslutninger af tovbanedriftsledere) har understreget, hvor stor betydning svævebaner har for økonomien i bjergene som følge af deres bidrag til udviklingen i beskæftigelsen, miljøbeskyttelse og forbedring af lokalbefolkningens økonomiske situation. Ifølge FIANET forvrider statsstøtte på dette område ikke konkurrencen.

- (12) Forbundet af Sydtyrolske Miljøforkæmpere har anført, at der ikke er saglige kriterier for at fastslå betydningen af den tilladte statsstøtte, og den har erklæret, at tankegangen omkring bevillingen af statsstøtte er af generel art. Den pågældende statsstøtte bevirker pres på investorerne, for at de skal bygge flere svævebaneanlæg, der skader landskab og miljø alvorligt. Ud over den i medfør af lov nr. 6/1996 bevilgede støtte er der bevilget andre bidrag, og statsstøtten forvrider konkurrencen.

- (13) De østrigske myndigheder har erklæret, at bevillingen af statsstøtte på dette område, på de pågældende vilkår, dvs. på op til 90 %, efter deres mening ikke forvrider konkurrencen på en måde, der strider mod den fælles interesse. Bevilling af statsstøtte efter politiske og økonomiske principper til fordel for anlæg, der ellers ville give underskud, da de ligger i områder, hvor en privat investor ikke ville investere, svarer til såvel medlemsstatens almene interesse som Fællesskabets. I det foreliggende tilfælde erklærer de, at de er bekymrede over Kommissionens holdning med hensyn til den manglende anvendelse af traktatens artikel 86, stk. 2.

- (14) Verband Deutscher Seilbahnen hævder, at der er hård konkurrence på det internationale marked for svævebaneanlægsvirksomheder. Desuden anfører det, at visse europæiske tilgrænsende lande anvender den nedsatte momssats (50 %), mens man i Tyskland må anvende den fulde momssats på svævebaneanlæg, eftersom de pågældende anlæg udtrykkeligt er udelukket fra anvendelse af den nedsatte momssats. I fællesskabsdirektivet om offentlige udbud er svævebaneanlæg udtrykkeligt medtaget.

- (15) Alpenverein Südtirol har erklæret, at bevilling af statsstøtte til fabrikanter af svævebaner tilskynder dem til at bygge mange anlæg, og at Sydtyrols jomfruelige landskab derfor er udsat for et stærkt pres.

IV. ITALIENS BEMÆRKNINGER

- (16) Som svar på iværksættelsen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, gav provinsen Bolzanos myndigheder yderligere oplysninger ved brev af 22. januar 2001 og 24. maj 2001, hvori de hævder, at:

- a) der er fuld overensstemmelse og sammenhæng mellem de i foregående lov nr. 2/1991 omhandlede foranstaltninger, der er undersøgt og godkendt af Kommissionen (NN 45/91), og dem, der omhandles i den nye lov nr. 6/1996, som blot udgør en nyordning af den bestående provinslovgivning

- b) befdringsinfrastrukturene og svævebaneanlæggene er af almen interesse og kan klassificeres således:

kategori A: opadgående svævebaneanlæg, der udgør befdringsinfrastrukturer, som træder i stedet for offentlige befdringsmidler ad landevej. De er det eneste befdringsmiddel, som sikrer forbindelse mellem bebyggelser i bjergene, og de er derfor af særlig samfundsmæssig interesse

kategori B: svævebaneanlæg hen over jorden, der er beregnet til fritidsaktiviteter fortrinsvis af lokal interesse eller af social art

kategori C: svævebaneanlæg hen over jorden til betjening af områder af turistmæssig interesse

- c) lov nr. 6/1996 ikke påvirker samhandelen

- d) den i artikel 87, stk. 3, litra c), fastsatte undtagelsesbestemmelse finder anvendelse, eftersom de i lov nr. 6/1996 omhandlede bidrag tager sigte på at fremme investeringer i SMV.

- (17) Provinsmyndighederne i Bolzano understreger desuden, at offentlige og private virksomheder, der har eneret på drift af svævebaneanlæg i provinsen Bolzano, alle er SMV i henhold til de gældende fællesskabsdefinitioner, og at ingen af dem overstiger fællesskabsparametrene for SMV.

- (18) Endvidere anfører de, at forretningsmæssige anlæg i turistområder ikke har nydt godt af finansieringsforanstaltninger i henhold til lov nr. 6/1996 bortset fra tre anlæg i Passo dello Stelvio og fire anlæg i Castelrotto kommune i området Alpe di Siusi.

V. ALMINDELIGE BETRAGNINGER VEDRØRENDE SVÆVEBANEANLÆG

Forekomst af statsstøtte

- (19) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er der tale om statsstøtte, når visse virksomheder begunstiges med støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som forvrider eller truer med at forvride konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

- (20) Det hævdes undertiden, at visse svævebaneanlæg i deres egenskaber af befdringsinfrastruktur ikke er omfattet af statsstøttereglerne. Denne tankegang kan ikke anerkendes ubetinget. Offentlig finansiering af en

infrastruktur, der kan benyttes af alle tænkelige brugere uden forskelsbehandling, og som drives af staten, falder, som tidligere fastslået af Kommissionen⁽³⁾, sædvanligvis ikke inden for anvendelsesområder for traktatens artikel 87, stk. 1, eftersom den i dette tilfælde ikke indrømmer en virksomhed nogen fordel, som omhandlet i artikel 87, stk. 1, i konkurrence med andre virksomheder. En stor del af finansieringen af befdringsinfrastrukturen sker i form af den slags investeringer, f.eks. finansiering af en offentlig vej, hvor der ikke betales bompenge.

- (21) Når det gælder svævebaneanlæg, forholder det sig dog således, at driftslederne effektivt kontrollerer adgangen til anlæggene, og at brugerne betaler for benyttelse af anlæggene. Et svævebaneanlæg drives sædvanligvis af en enkelt driftsleder, og befdring ved hjælp af svævebaneanlæg kan i det mindste i princippet være en økonomisk lønsom virksomhed, der udøves af private erhvervsdrivende med gevinst for øje.

- (22) Befdringsudøvere og andre forretningsmæssige brugere af befdringsinfrastruktur er omfattet af definitionen på virksomhed, som omhandlet i artikel 87, stk. 1. Af Domstolens retspraksis med hensyn til begrebet »virksomhed« fremgår det, at det i hovedsagen går ud på at fastslå, om den aktivitet, virksomheden udøver, er af økonomisk art eller ej, mens det er af mindre betydning, hvorledes aktiviteten tilrettelægges. Retten i Første Instans har fastslået⁽⁴⁾, at drift og tilrådighedsstillelse af anlæg til udførelse af en tjeneste udgør en økonomisk aktivitet, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Et privat eller offentligt foretagende, der driver en befdringsinfrastruktur, og som ikke er en del af statens forvaltningsstruktur, skal altid betragtes som en »virksomhed«. For eventuelle konkurrenter kan en hvilken som helst finansiel fordel, der indrømmes således definerede virksomheder, i princippet bevirke konkurrenceforvridding.

- (23) Desuden benyttes ikke alle svævebaneanlæg til opfyldelse af almene befdringsbehov, idet mange anlæg er beregnet på en bestemt økonomisk kategori af brugere, f.eks. brugere af en tjeneste, som ikke i sig selv er befdring. Det er f.eks. tilfældet med svævebaneanlæg, der hovedsagelig er beregnet på skiløbere. Sådanne anlæg leverer ikke en almen befdringstjeneste, men tilbyder tjenester fra et anlæg, der benyttes ved idrætsudøvelse.

⁽³⁾ Se Kommissionens beslutning af 14.9.2000 i sag N 208/2000, SOIT (NL). Se desuden Kommissionens hvidbog om fair betaling for brug af infrastruktur: en model for trinvis indførelse af afgiftsbestemmelser for transportinfrastrukturer i EU, KOM(1998) 466 endelig af 22.7.1998, kapitel 5, punkt 43, samt Kommissionens meddelelse KOM(2001) 35 endelig af 13.2.2001 — Bedre tjenesteydelseskvalitet i søhavne: En nøgle til europæisk transport.

⁽⁴⁾ Dom i sag T-128/98 af 12. december 2000, »Paris«-lufthavne mod Kommissionen, Sml. 2000-II, s. 3929.

Konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater

- (24) En væsentlig betingelse for at en foranstaltning udgør statsstøtte, som omhandlet i artikel 87, stk. 1, er, at den forvrider konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen inden for Fællesskabet. Når der er tale om svævebaneanlæg, skal forekomsten af konkurrenceforvridninger og virkninger for samhandelen mellem medlemsstater vurderes under hensyn til anlæggenes beliggenhed, bestemmelse og størrelse.
- (25) Svævebaneanlæg leverer en tjenesteydelse, der er begrænset til et bestemt sted. Tjenesteydelsen kan ikke leveres andetsteds. Dette fjerner imidlertid ikke faren for påvirkninger af samhandelen mellem medlemsstater. Der kan nemlig være erhvervsdrivende på internationalt plan, og statens finansiering kan give støttemodtageren fordele eller afskrække andre måske udenlandske erhvervsdrivende fra at levere en alternativ tjenesteydelse på stedet, eventuelt i form af andre midler end svævebaner. Statens finansiering kan bidrage til at tiltrække ikke stedlige brugere, f.eks. skiløbere fra samme stat eller fra en anden stat, og således lokke dem bort fra andre steder med svævebaneanlæg, herunder steder i andre medlemsstater.
- (26) Ved vurderingen af disse elementer er det betimeligt at foretage en sondring mellem tovbaneanlæg, der er beregnet til sportsudøvelse, og anlæg, der er beregnet til at dække befolkningens almene befodringsbehov.

Anlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse

- (27) For så vidt angår anlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse, kan deres antal, pris og beskaffenhed indvirke på, hvor de brugere, som kan benytte andre anlæg i andre medlemsstater, vælger at tage hen. I modsætning til andre forhold, der ligeledes kan påvirke disse brugeres valg — bl.a. vejrlig, landskab, adgangsmuligheder, forplejning — har anlæggene ens betydning for alle brugere, og de bevirker, at forskellige vinterturistområder let kan sammenlignes. Skipas udgør en betydelig del af de samlede vinterferieudgifter, og de er ofte medregnet i den pakkeferie, de internationale rejsebureauer sælger. Finansieringen af svævebaneanlæg i vinterturistområder har derfor virkning for leveringen af de tjenesteydelser, der er beregnet til vintersportsudøvelse, som udgør en international forretningsvirksomhed, der præges af en høj grad af samhandel og af hård konkurrence.
- (28) Desuden er der eksempler på virksomheder, der driver anlæg på steder i andre medlemsstater. Offentlig finansiering giver fordele, som vil kunne udnyttes på et marked, hvor der er grænseoverskridende konkurrence også på tilbudssiden for tjenesteydelser.

- (29) Det kan dog hævdes, at anlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse på steder med ringe udstyr til udøvelse af vintersport og med begrænset turistkapacitet almindeligvis har en rent lokal brugergruppe, og at de ikke kan tiltrække brugere, der kan benytte andre anlæg i andre medlemsstater. I disse tilfælde vil der ikke være nogen konkurrenceforvridning, og der vil ikke være virkninger for samhandelen på efterspørgselssiden. På tilbudssiden bør man dog vurdere, om støttemodtagerne kun arbejder på lokalt niveau, og om statens finansiering til fordel for denne aktivitet skader eller afskrækker det tilbud på stedet af andre anlæg, der gives af erhvervsdrivende i andre medlemsstater. Sidstnævnte omstændighed synes noget teoretisk i de tilfælde, hvor der er et begrænset antal lokale brugere: tjenesten ville ikke være økonomisk lønsom, og statsfinansiering kan være den eneste måde, hvorpå den kan ydes.
- (30) Statstilskud til svævebaner, der er beregnet til idrætsudøvelse i turistområder forvrider således almindeligvis konkurrencen og påvirker samhandelen inden for Fællesskabet. Det medgives dog, at der findes tilfælde af anlæg med en rent lokal brugergruppe, hvor offentlig finansiering ikke vil forvride konkurrencen og ikke vil påvirke samhandelen inden for Fællesskabet, hvorved den ikke udgør statsstøtte, som omhandlet i artikel 87, stk. 1.

Svævebaneanlæg, der er beregnet til at opfylde almene befodringsbehov

- (31) Anlæg, der først og fremmest skal opfylde befolkningens almene befodringsbehov har sædvanligvis ingen indflydelse på, hvad de brugere vælger, der har mulighed for også at benytte andre anlæg i andre medlemsstater. Offentlig støtte vil imidlertid kunne give fordele til en erhvervsdrivende, der arbejder på internationalt plan, eller have negativ indflydelse på det eventuelle tilbud på stedet af alternative befodringsmidler, der gives af en erhvervsdrivende fra en anden medlemsstat. Det kan være, at støttemodtageren i nogle tilfælde kun arbejder på lokalt plan, og at en alternativ befodringsaktivitet ikke er økonomisk eller teknisk bæredygtig: i så tilfælde vil foranstaltningen ikke forvride konkurrencen, og den vil ikke påvirke samhandelen inden for Fællesskabet. I andre tilfælde er en befodringsaktivitet, der udføres ved hjælp af svævebaner eller andre midler, teknisk eller økonomisk gennemførlig og egnet til at tiltrække forretningsfolk, der udøver en økonomisk aktivitet, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. I betragtning af den gradvise liberalisering af transportsektoren, kan det ikke udelukkes, at denne befodringsaktivitet kan leveres af erhvervsdrivende fra andre medlemsstater. I sidstnævnte tilfælde vil foranstaltningerne forvride eller true med at forvride konkurrencevilkårene, og de vil påvirke samhandelen inden for Fællesskabet og således udgøre støtte, som omhandlet i artikel 87, stk. 1.

(32) Kort sagt antages det sædvanligvis, at et anlæg, der er beregnet til en aktivitet, der kan tiltrække ikke-lokale brugere, påvirker samhandelen inden for Fællesskabet. Dette gælder imidlertid ikke nødvendigvis for anlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse på steder, der ikke benyttes meget, og som har begrænset turistikapacitet. Anlæg, der hovedsagelig er beregnet til at opfylde befolkningens almene befodringsbehov påvirker derimod kun samhandelen inden for Fællesskabet, når der er grænseoverskridende konkurrence inden for tilbuddet af befodringsstjerner.

Sondringskriterier

(33) Ved sondring mellem disse kategorier af anlæg bør der sædvanligvis tages følgende forhold i betragtning:

- a) anlæggenes beliggenhed (byområde eller forbindelse mellem bebyggede områder)
- b) driftstider (sæsondrift i stedet for årsdrift, drift i dagtimerne eller forlænget driftstid)
- c) den fortrinsvis lokale brugergruppes sammensætning (antal dagskipas i forhold til ugepas)
- d) anlæggenes antal og kapacitet i forhold til antallet af fastboende brugere
- e) tilstedeværelsen i området af andre turistanlæg.

(34) I en støtteordning, der er beregnet på en bestemt slags anlæg, eller som indrømmer fordele, der er forskellige alt efter, hvilken slags anlæg der er tale om, bør der fastsættes objektive kriterier for, hvorledes modtagerkategorierne fastlægges.

Spørgsmålet om, hvorvidt støtteforanstaltninger til fordel for svævebaneanlæg er forenelige med fællesmarkedet

(35) I alle de tilfælde, hvor svævebaneanlæg modtager⁽⁵⁾ statsmidler, der forvrider eller truer med at forvride konkurrencen og påvirker samhandelen inden for Fællesskabet, er finansieringen omfattet af EF-traktatens statsstøtteregler. Støtten skal anmeldes i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Nyder anlæggene godt af en foranstaltning af almen art, er det klart, at der ikke er tale om statsstøtte, idet der ikke foretages nogen udvælgelse.

⁽⁶⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(36) Dette gælder også for anlæg, der er bygget, eller som drives af offentlige foretagender, i hvilket tilfælde det almindelige princip, ifølge hvilket statsfinansiering skal indrømmes efter det markedsøkonomiske investorprincip, fortsat gælder. Offentlige midler, der ydes i urimelig målestok eller på vilkår, der er bedre end dem, som en privat investor ville indrømme i en lignende situation, udgør med andre ord statsstøtte, der skal anmeldes i henhold til artikel 88, stk. 3. Dette gælder alle former for økonomiske indgreb, herunder kapitaltilførsler, lån og sikkerhedsstillelser.

(37) Når det er fastslået, at der er statsstøtteelementer, skal det undersøges, om den pågældende støtte er forenelig med fællesmarkedet i medfør af én af de i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser. Sådanne betragtninger er ikke til hinder for anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽⁷⁾.

(38) I transportsektoren er det nødvendigt at vedtage en særlig metode med hensyn til statsstøtte, eftersom der findes et krav om, at staten skal sikre befodringsstjerner, der svarer til de sociale og miljømæssige behov. Traktatens artikel 73 indeholder en undtagelsesbestemmelse med henblik på dækning af sådanne behov.

(39) Endelig kan virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2, undtages fra anvendelse af konkurrencereglerne, hvis anvendelsen retligt eller faktisk er til hinder for opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem.

Artikel 87

(40) Mens betingelserne for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 2, litra b) (»støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder«) og c) (»støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling«) åbenbart skal vurderes i hvert enkelt tilfælde, ser det ikke ud til, at undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 2, litra a) (»støtte af social karakter til enkelte forbrugere«), er af betydning i tilfælde af støtte, der er beregnet på driftsledere af svævebaneanlæg.

⁽⁷⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

(41) Under sædvanlige omstændigheder ville anvendelsen af traktatens artikel 87, stk. 3, litra d) (»støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven«) på svævebane-anlæg være udelukket, mens betydningen af artikel 87, stk. 3, litra a) (»støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse«), og af artikel 87, stk. 3, litra b) (»støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælles-europæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«), skal vurderes i hvert enkelt tilfælde. Ved en sådan vurdering bør der ikke ses bort fra de bestemmelser, der gælder for alle former for økonomisk virksomhed.

(42) I henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), kan statsstøtte være forenelig med fællesmarkedet, hvis den fremmer »udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner«, når blot »den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«. Tidligere anlagde man den betragtning, at disse betingelser for fritagelse var opfyldt som følge af skiløberes ringe geografiske mobilitet. Nu antages det, at levering af tjenesteydelser, der er beregnet på vintersport, har nået et sådant niveau for økonomisk udvikling og grænse-overskridende konkurrence, at det ikke længere er berettiget med en undtagelse fra de regler, der er fastsat for økonomisk virksomhed i almindelighed; se dog betragtning 50-55 desangående.

(43) Støtte til svævebaneanlæg kan alt efter omstændighederne i de enkelte tilfælde være forenelig med fællesmarkedet på grundlag af reglerne for f.eks. regionalstøtte til investeringer, eller støtte til små og mellemstore virksomheder, eller støtte til omstrukturering med henblik på at genoprette en virksomheds økonomiske og finansielle lønsomhed⁽⁸⁾. I almindelighed kan der dog ikke anlægges den betragtning, at den »ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«, eftersom den vil bevirke en forbedring af støttemodtagernes konkurrenceevne i en erhvervsgrøner, der præges af en hård international konkurrence.

Artikel 73

(44) I modsætning til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), indebærer begrebet samordning i EF-traktatens artikel 73 noget mere end blot fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, idet det omfatter en vis planlægning fra

statens side. På et liberaliseret marked kan samordningen virkeliggøres af markedet selv, eftersom markedskræfternes frie spil ikke hæmmes af markedets ufuldkommenheder. Begrebet støtte, der er beregnet til at opfylde behovet for samordning af transportvæsenet går derfor på behovet for et statsindgreb, der fremkaldes af manglen på konkurrencebetingede markeder eller forekomsten af markedsufuldkommenheder.

(45) Ifølge Kommissionens skik skal støtte, for at den kan opfylde behovet for samordning af transportvæsenet, som omhandlet i EF-traktatens artikel 73⁽⁹⁾, opfylde følgende tre betingelser:

- a) statens bidrag til den samlede finansiering af projektet er nødvendigt, for at projektet kan gennemføres, og for at aktiviteten kan udføres i Fællesskabets interesse
- b) adgangen til støtten indrømmes på betingelser, der ikke bevirker forskelsbehandling
- c) støtten må ikke give anledning til konkurrenceforvridninger i et omfang, der strider mod den fælles interesse.

Artikel 86, stk. 2

(46) Mens finansiering af svævebaneanlæg, hvis formål er befordring, sædvanligvis, hvis den udgør statsstøtte, skal vurderes i henhold til artikel 73, er det ikke klart, om den i artikel 86, stk. 2, fastsatte undtagelsesbestemmelse kan finde anvendelse på anlæg af anden art.

(47) Svævebaneanlæg, hvis formål er idrætsudøvelse, leverer almindeligvis ikke en tjeneste af almen økonomisk interesse, og deres finansiering kan ikke berettiges under henvisning til EF-traktatens artikel 86, stk. 2. De modsvarer ikke grundlæggende behov af almen art blandt befolkningen, men har til formål at skabe gevinst gennem vintersport. Det effektive niveau for de tariffer, der betales af brugerne, viser, at denne tjeneste ikke er et væsentligt gode.

(48) Det er klart, at det principielt tilkommer medlemsstaterne at definere, hvilke tjenester de betragter som værende af almen økonomisk interesse. Begrebet tjeneste af almen økonomisk interesse kan dog ikke udvides til at omfatte tjenester af rent forretningsmæssig art, der ikke modsvarer befolkningens almene og grundlæggende behov i forhold til tjenester, der betragtes som værende en væsentlig del af dagliglivet.

⁽⁸⁾ Se forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33), og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2), samt retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte (EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9).

⁽⁹⁾ Se KOM(2000) 5 endelig af 26.7.2000: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til samordning af transport af jernbane, landevej og indre vandveje forelagt af Kommissionen.

(49) Disse betragtninger svækkes ikke ved, at opførelse og drift af svævebaneanlæg koncessioneres, hvilket forpligter virksomheden til at drive anlægget effektivt og befordre alle brugere til dagspris. Det er skik, at en række erhverv og virksomhedsformer kræver særlig tilladelse til udøvelse og skal opfylde bestemte krav. I den henseende afviger tovbandedriftslederes situation ikke væsentligt fra situationen for virksomheder i andre erhvervsgræne, og den bevirker ikke, at den skal vurderes i henhold til artikel 86, stk. 2.

Overgangsperiode

(50) Kommissionen finder, at statsstøtte til svævebaneanlæg vil kunne spille en vigtig rolle for en ligevægtig økonomisk udvikling af området. Navnlig for så vidt angår bjergegne, har statsstøtte tidligere muliggjort en udvikling af en af de få lokale økonomiske aktiviteter, der er mulige i disse områder, med gavnlige følger for beskæftigelsen og i sidste ende for fastholdelse af befolkningen og beskyttelse af området.

(51) Levering af tjenester til vintersport er imidlertid i stigende grad blevet genstand for grænseoverskridende konkurrence. Den stadig hårdere konkurrence ændrer problemernes art og øger den forvridding, der skyldes forekomsten af statsstøtte i svævebanesektoren. Denne erhvervsgrænse nærmer sig modningspunktet, hvilket indebærer større fare for, at forskellige områder i Fællesskabet overbyder hinanden for at opnå støtte. Det anses derfor for nødvendigt, at Kommissionens politik i fremtiden defineres klarere, fortolkes strengere og anvendes mere ensartet.

(52) Kommissionen erkender, at virksomhederne i erhvervsgrænen tidligere i vid udstrækning har nydt godt af forskellige former for støtte fra statslige, regionale og lokale myndigheder. Nogle af disse foranstaltninger er blevet anset for at være forenelige med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c). En ændring af politikken, hvorved der fastsættes strengere grænser for foreneligheden, vil sandsynligvis indebære en ændring af prisen på de forskellige tjenester, der tilbydes til vintersport, med en mulig forhøjelse af prisen for benyttelse af svævebaneanlæg som dækning for nedsættelsen af tilskuddene. Denne ændring må ikke ske for pludselig, og det er nødvendigt, at de gældende regler gradvis ændres.

(53) Kommissionen fastsætter derfor en overgangsperiode på fem år — fra 1. januar 2002 til 31. december 2006 — i hvilken der midlertidigt tillades højere intensiteter for statsstøtte i sektoren for tovbaneanlæg. Analysen af

støtte, der er indrømmet inden nævnte tidsrum, skal foretages i hvert enkelt tilfælde uden henvisning til de forudfastsatte overgrænser for forenelighed med fællesmarkedet.

(54) I overgangsperioden vil Kommissionen vurdere påtænkt støtte i sektoren for svævebaneanlæg på grundlag af de almindelige bestemmelser bl.a. i Kommissionens forordning for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder samt i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽¹⁰⁾. Den vil dog tillade en berettiget midlertidig forhøjelse af støtteintensiteten på grundlag af den gældende lovgivning, efter følgende skema:

a) 25 procentpoint mere for støtte, der ydes i 2002

b) 20 procentpoint mere for støtte, der ydes i 2003

c) 15 procentpoint mere for støtte, der ydes i 2004

d) 10 procentpoint mere for støtte, der ydes i 2005

e) 5 procentpoint mere for støtte, der ydes i 2006⁽¹¹⁾.

Fra 2007 og fremover vil støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af nogen af de i traktaten fastsatte undtagelsesbestemmelser eller af de forskellige forordninger og retningslinjer for afvigelser blive erklæret for uforenelige med fællesmarkedet. Den i betragtning 19-34 foretagne analyse, særlig betragtning 29, gælder fortsat.

(55) Ud fra de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, synes de angivne tal for midlertidig forhøjelse af overgrænserne for støtteintensitet, samt overgangsperiodens varighed på fem år at modsvare behovet for på den ene side at gøre det muligt for forskellige områder at udnytte et tilstrækkeligt langt tidsrum til at drage fordel af de midlertidige bestemmelser og for modtagerne at tilpasse sig de nye bestemmelser, og på den anden side at få bragt den behandling, der er forbeholdt denne erhvervsgrænse, på linje med behandlingen af andre økonomiske aktiviteter i løbet af et rimeligt tidsrum.

⁽¹⁰⁾ Se fodnote 8.

⁽¹¹⁾ Støtten, der udbetales i forskellige rater til støttemodtageren, vil blive vurderet under henvisning til den intensitet, der kan tillades på tidspunktet for bevillingen. I tilfælde af ordninger, der omhandler støtte, der udbetales på forskellige tidspunkter, henvises der til støtteintensiteten på tidspunktet for bevillingen. Det betyder, at hvis den samme støtteordning bevilger støtte i 2003 og 2004, vil den tilladte støtteintensitet med de fornødne ændringer være fem procentpoint lavere end for den støtte, der bevilges i 2004.

Forbundne aktiviteter

- (56) Er den pågældende svævebaneinfrastrukturens væsentlige målgruppe skiløbere, kan driftsledernes virksomhed beskrives som udførelse af grundtjeneste ved hjælp af anlægget med henblik på skiløb. Det er ikke usædvanligt, at den pågældende virksomhed tilbyder andre tjenester, der er umiddelbart forbundne hermed, og som er lige så uomgængelig nødvendige for skiløb, bl.a. forberedelse af løjper eller kunstig snedækning. Den investering, der er berettiget til støtte på grundlag af ovenomtalte betingelser, kan derfor også omfatte f.eks. erhvervelse af snekanoner eller skiløjpestampere, samt startudgifterne til forberedelse af løjperne. Investeringer, som ikke har at gøre med leveringen af anlæggets grundtjeneste — f.eks. investeringer i skiudstyr til udlejning eller anlæg til skiskoler — kan dog ikke være støtteberettigede.

VI. SAMMENLIGNING MED DE VED LOV Nr. 2/1991 INDFØRTE FORANSTALTNINGER

- (57) Lov nr. 6/1996 tillader ydelse af støtte til svævebanelæg i den selvstyrende provins Bolzano på op til 90 % af investeringsudgifterne. Loven ændrer den foregående provinslov nr. 2/1991, som omhandlede ydelse af støtte på op til 33 % af udgifterne til projektet.
- (58) Det skal erindres, at de i lov nr. 2/1991 omhandlede foranstaltninger, der blev anmeldt til Kommissionen og godkendt af denne ved brev af 4. juni 1991, som omhandlet i nævnte lovs artikel 1, første afsnit, bestod i ydelse af støtte på op til følgende intensitet:
- 33 % for toovsbaner, der er af samfundsmæssig interesse, eftersom de forbinder bebyggelser
 - 15 % for tovbaser på skinner, toovsbaner eller entovsbaner samt apparater til udstedelse og kontrol af billetter
 - kapitalbidrag på op til 30 % til anlæg og forbedring af skilifte
 - kapitalbidrag på op til 200 mio. ITL til forbedring af svævebanelinjer.

Provinsen Bolzano gør gældende, at den nye lov nr. 6/1996, som efter deres mening blot er en nyordning af de foregående provinslove, er magen til og udgør en videreførelse af den tidligere lov nr. 2/1991, som er behandlet og godkendt af Kommissionen (NN 45/91). Kommissionen er ikke enig heri. Af en sammenligning af de to støtteordninger fremgår det, at den nye lov i betragtelig grad ændrer den foregående, idet den tillader investeringsstøtte på op til 90 %, mens den foregående ordning omhandlede støtteintensitet på op til 33 % af udgifterne til projektet. Desuden er der nogle aspekter af den nye lov, som er fuldstændig nye. F.eks. omhandler

lov nr. 6/1996, i artikel 1, andet afsnit, litra d), bidrag på 50 % til enkeltkilifter, der er af betydning for samfundsmæssige og uddannelsesmæssige formål, hvor lov nr. 2/1991 ikke omhandlede den slags anlæg. Kommissionen slutter derfor, at lov nr. 6/1996 utvivlsomt udgør en ny støtteordning. Da beslutningen af 4. juni 1991, hvorved Kommissionen godkendte de i lov nr. 2/1991 af 21. januar 1991 omhandlede foranstaltninger, under alle omstændigheder kun gjaldt for tidsrummet 1990-1993, burde lov nr. 6/1996 have været anmeldt til Kommissionen.

VII. VURDERING AF DE VED PROVINSLOV Nr. 6/1996 INDFØRTE FORANSTALTNINGER

- (59) Ved brev af 24. maj 2001 fremsendte myndighederne i den selvstyrende provins Bolzano en liste på 77 anlæg i provinsen, som allerede har nydt godt af de pågældende foranstaltninger. De forelagde endvidere en klassificering af disse anlæg, der var inddelt i tre kategorier, dvs. anlæg til befording, anlæg til udelukkende lokalt brug og turistanlæg. Der er tale om 12 opadstigende svævebaneanlæg, der udgør befordringsinfrastrukturer til erstatning for offentlige befordringsmidler ad landevej (kategori A), 56 svævebaneanlæg hen over jorden, der er beregnet til fritidsaktiviteter fortrinsvis af lokal interesse (kategori B) og 9 svævebaneanlæg hen over jorden til betjening af områder af turismæssig interesse (kategori C). Alle disse virksomheder er små virksomheder i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001. Klassificeringen er imidlertid foretaget efterfølgende til belysning af sagerne. I lov nr. 6/1996 foretages der ikke sondring mellem de forskellige kategorier af anlæg.
- (60) Med hensyn til ordningens fremtidige anvendelse anser Kommissionen ordningen for forenelig med fællesmarkedet indtil 2007, under forudsætning af at den følger angivelserne i nærværende beslutning, særlig afsnit V, betragtning 33, 34 og 54. Endvidere tager Kommissionen til efterretning, at Italien har forpligtet sig til at genanmelde ordningen i 2006.
- (61) Kommissionen må dog også vurdere ordningens anvendelse på hver enkelt af de 77 støttemodtagende virksomheder, der omhandles i betragtning 59. I den forbindelse anlægges den betragtning, at oplysningerne fra de italienske myndigheder er tilstrækkelige til, at Kommissionen kan godkende den forelagte opdeling af anlæggene i de tre ovennævnte kategorier. For så vidt angår såvel støttens forekomst som dennes forenelighed med traktaten, er Kommissionens vurdering af statsstøtten til fordel for nævnte anlæg derfor forskellig alt efter modtagernes art som angivet i betragtningerne i afsnit V i nærværende beslutning.

(62) Foranstaltningerne finansieres over statsbudgettet, dvs. ved hjælp af statsmidler. De udgør en økonomisk fordel for modtageren, der lettes for en del af udgifterne i forbindelse med den investering, som er nødvendig for hans virksomhed.

(63) Med hensyn til spørgsmålet om konkurrenceforvriddning og påvirkning af samhandelen inden for Fællesskabet anlægges den betragtning, at anlæg, der er beregnet til at modsvare befolkningens almene befordringsbehov, arbejder i en erhvervsgren, der præges af grænseoverskridende samhandel. Blandt de støttemodtagere, der af de italienske myndigheder klassificeres som befordringsanlæg, er nogle beliggende i områder, hvor andre befordringsmidler ville være ikke blot teknisk og økonomisk umulige, men også ville kunne drives forretningsmæssigt af erhvervsfolk fra andre medlemsstater. Der anlægges derfor den betragtning, at statsstøtte til anlæg, der henhører under kategorien af befordringsanlæg, forvrider konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstater.

(64) I lighed hermed anlægges den betragtning, at statsstøtte til anlæg i turistområder, der kan tiltrække brugere, som har mulighed for at tage andre steder hen i udlandet, forvrider konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstater.

(65) Anlæg, der defineres som idrætsanlæg for en rent lokal brugergruppe, ligger i et område med ringe eller ingen turistkapacitet og med et begrænset antal infrastrukturer, der kan anvendes til udøvelse af vintersport. Brugere består angiveligt hovedsagelig af den fastboende befolkning, og de har sædvanligvis ikke mulighed for at benytte anlæg i andre medlemsstater. Som følge af det begrænsede antal brugere, ville tjenesten ikke kunne leveres uden statsstøtte. I dette sidste tilfælde kan det derfor konkluderes, at statsfinansiering ikke forvrider konkurrencen og ikke påvirker samhandelen i Fællesskabet, og at den derfor ikke udgør statsstøtte, som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(66) Ud fra ovenstående betragtninger vurderer Kommissionen, om den støtte, der er ydet i henhold til lov nr. 6/1996 til de 12 svævebaner, der skal modsvare befolkningens almene befordringsbehov (og som er klassificerede som kategori A af myndighederne i provinsen Bolzano) og til de 9 idrætsanlæg til udøvelse af vintersport i turistområder (og som er klassificerede som kategori C af myndighederne i provinsen Bolzano), er forenelige med fællesmarkedet. På grundlag af oplysningerne fra Italien

anser Kommissionen derimod ikke statens støtte til fordel for 56 anlæg, der er definerede som værende til lokal brug (kategori B), for at være statsstøtte, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

Svævebaneanlæg, hvis formål er almen befordring (kategori A)

(67) Ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder udgøres kategori A udelukkende af svævebaneanlæg, der forbinder bebyggelser. Nogle anlæg udgør det eneste befordringsmiddel, der forbinder lokalsamfund i bjergene med andre bebyggelser i provinsen, og det er klart, at de har en samfundsmæssig opgave og udgør en infrastruktur.

(68) Det er almindeligt anerkendt, at finansiering af et befordringsanlæg, hvortil der — af økonomiske eller tekniske årsager — ikke findes nogen gyldige alternativer, ikke forvrider konkurrencen og derfor ikke udgør støtte, som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen finder dog, at lov nr. 6/1996 også tillader støtte til anlæg, hvortil der, i det mindste som alternativ, vil findes andre befordringsmidler. Den må derfor (se betragtning 63) vurdere, om de er forenelige med traktaten.

(69) Er der tale om svævebaneanlæg, der hovedsagelig skal modsvare befolkningens almene befordringsbehov, finder Kommissionen under alle omstændigheder, at det kan være nødvendigt med indgriben fra staten, eftersom det er lidet sandsynligt, at markedskræfterne ud fra rent forretningsmæssige bevæggrunde foretager de nødvendige investeringer. Støtten til erhvervsgrenen skal derfor vurderes på grundlag af traktatens artikel 73.

(70) Det anses for at være i Fællesskabets interesse at udvikle virksomhedsformer, der kan lede vejtransporten over mod andre transportformer, og de bevilgede beløb er nødvendige, for at projektet kan gennemføres. Desuden anlægges den betragtning, at ydelse af støtte til nævnte anlæg ikke giver anledning til konkurrenceforvriddning i et omfang, der strider mod den fælles interesse.

(71) Kommissionen slutter derfor på grundlag af oplysningerne fra de italienske myndigheder, at betingelserne for at kunne være omfattet af artikel 73 er opfyldt, og at støtten til driftslederne af de 12 opadstigende svævebaneanlæg i kategori A er forenelig med traktatens statsstøtteregler. Desuden tager Kommissionen til efterretning, at Italien har forpligtet sig til at genanmelde ordningen i 2006.

Svævebaneanlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse (kategori C)

- (72) Ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder omfatter den tredje kategori © af anlæg alle svævebaneanlæg, der er beregnet til idrætsudøvelse, og som ligger i turistområder. Som anført i betragtning 64 falder deres finansiering inden for anvendelsesområdet for traktatens statsstøtteregler. Med henblik på at fastslå, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, må det derfor vurderes, om den kan være omfattet af en af de i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelsesbestemmelser.
- (73) Det bidrag, der ydes i medfør af de i lov nr. 6/1996 omhandlede foranstaltninger, er ikke af social karakter, det gives ikke til enkelte forbrugere, og formålet er ikke at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Der er heller ikke tale om støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling. Artikel 87, stk. 2, finder derfor ikke anvendelse.
- (74) På den pågældende støtte kan heller ikke anvendes artikel 87, stk. 3, litra a) og b), fordi den ikke er beregnet til at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, eller til at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse.
- (75) Med hensyn til foreneligheden i medfør af artikel 87, stk. 3, litra c), i forbindelse med udviklingen af visse erhvervsgræne eller økonomiske regioner er betingelserne for at anvende Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹²⁾ ikke til stede. Støtteforanstaltningerne er ikke anmeldt hver for sig til Kommissionen, og der er ikke forelagt en omstruktureringsplan. De anlæg, der nyder godt af støtten er ikke nødvendigvis kriseramte, og støtten er ikke beregnet på at genskabe virksomhedernes økonomiske og finansielle lønsomhed på længere sigt. I ovennævnte rammebestemmelser kræves det, at der vedtages foranstaltninger, som så vidt muligt skal udligne støttens eventuelle negative virkninger for konkurrencen. Lov nr. 6/1996 omhandler ikke vedtagelse af sådanne foranstaltninger.
- (76) De italienske myndigheder understreger dog, at alle støttemodtagerne i denne kategori, består af små virksomheder, der er berettigede til at modtage støtte på op til den intensitet, der er fastsat i Kommissionens forordning om støtte til små og mellemstore virksomheder⁽¹³⁾.

Dette svarer i henhold til forordningens artikel 2, litra c) og d), til en bruttostøtteintensitet på 15 % af investeringen i anlægsaktiver og immaterielle aktiver.

- (77) Lægges der til det på denne måde fastsatte tal på 15 % den midlertidige forhøjelse af støtteintensiteten, som forklaret i betragtning 54 — svarende til 25 procentpoint i 2002 — vil den tilladte bruttostøtteintensitet blive 40 %. Kommissionen finder, at denne intensitet kan tillades også for støtte, der er ydet før 2002.
- (78) Eftersom det højeste beløb, der ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder er ydet inden for denne kategori C, udgør 30 %, og således er lavere end de tilladte højeste intensiteter, konkluderer Kommissionen, at den støtte, der er ydet til driftsledere af anlæg, hvis formål er idrætsudøvelse i turistområder, er forenelig med traktatens statsstøtteregler. Desuden tager Kommissionen til efterretning, at Italien har forpligtet sig til at genanmelde ordningen i 2006.

VIII. KONKLUSION

- (79) På grundlag af ovenstående betragtninger og oplysningerne fra de italienske myndigheder konstaterer Kommissionen derfor, at de foranstaltninger, der i henhold til lov nr. 6/1996 allerede er indrømmet 77 driftsledere af opadstigende svævebaneanlæg:
- a) som følge af deres lokale præg ikke udgør statsstøtte, for så vidt som ordningen også finder anvendelse på anlæg i kategori B, som defineret i betragtning 65
 - b) udgør statsstøtte, der i medfør af traktatens artikel 73 er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som ordningen finder anvendelse på anlæg i kategori A, som defineret i betragtning 63
 - c) udgør statsstøtte, der i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som ordningen finder anvendelse på anlæg i kategori C, som defineret i betragtning 64.
- (80) For så vidt angår ordningens fremtidige anvendelse, anlægges Kommissionen følgende betragtninger:
- a) ordningen udgør ikke statsstøtte, når den anvendes på anlæg i kategori B, som defineret i betragtning 65
 - b) ordningen udgør statsstøtte, der i medfør af traktatens artikel 73 er forenelig med fællesmarkedet, når den anvendes på anlæg i kategori A, som defineret i betragtning 63
 - c) ordningen udgør statsstøtte, der i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), er forenelig med fællesmarkedet, når den anvendes på anlæg i kategori C, som defineret i betragtning 64.

⁽¹²⁾ Se fodnote 7.

⁽¹³⁾ Se fodnote 8.

Ovenstående bestemmelser finder anvendelse indtil 2007 i overensstemmelse med betragtningerne i nærværende beslutning, særlig afsnit V, betragtning 33, 34 og 54. Kommissionen tager også til efterretning, at Italien har forpligtet sig til at genanmelde ordningen i 2006.

- (81) Disse bestemmelser er ikke til hinder for anvendelse af enhver vedkommende fællesskabsforskrift på området, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/9/EF af 20. marts 2000 om svævebaneanlæg til personbefordring ⁽¹⁴⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De foranstaltninger, Italien i medfør af den selvstyrende provins Bolzanos lov af 4. marts 1996, nr. 6, har gennemført til fordel for svævebaneanlæg i nævnte provins:

- a) udgør som følge af deres lokale præg ikke statsstøtte, for så vidt som ordningen finder anvendelse på svævebaneanlæg hen over jorden, der er beregnet til fritidsaktiviteter fortrinsvis af lokal interesse eller af social art
- b) udgør statsstøtte, der i medfør af EF-traktatens artikel 73 samt artikel 49 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som ordningen finder anvendelse på opadstigende svævebaneanlæg, der udgør befordringsinfrastrukturer, som træder i stedet for offentlige befordringsmidler ad landevej
- c) udgør statsstøtte, der i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), samt artikel 61, stk. 3, litra c), i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt ordningen finder anvendelse på svævebaneanlæg hen over jorden til betjening af områder af turistmæssig interesse.

Artikel 2

Ordningen kan anvendes i fremtiden indtil den 31. december 2006, når følgende betragtninger fortsat gælder:

- a) ordningen udgør ikke statsstøtte, for så vidt som den finder anvendelse på idrætsanlæg for en rent lokal brugergruppe i et område med ringe eller ingen turistikapacitet og med et begrænset antal infrastrukturer
- b) ordningen udgør statsstøtte, der i medfør af EF-traktatens artikel 73 samt artikel 49 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som den finder anvendelse på anlæg, der skal modsvare befolkningens almene befordringsbehov
- c) ordningen udgør statsstøtte, der i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), samt artikel 61, stk. 3, litra c), i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er forenelig med fællesmarkedet, for så vidt som den finder anvendelse på svævebaneanlæg i turistområder, der kan tiltrække brugere, som har mulighed for at tage andre steder hen i udlandet.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2002.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁴⁾ EFT L 106 af 3.5.2000, s. 21.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 6. november 2002

om oprettelse af forvaltnings- og lønudbetalingskontoret

(2003/522/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til artikel 20 i Kommissionens forretningsorden ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, herefter benævnt »finansforordningen«, fastsætter rammerne for oprettelsen af en ny type administrative kontorer.

(2) Kommissionens retningslinjer ⁽³⁾ fra 13. december 1999 for en eksternaliseringspolitik og hvidbogen om den administrative reform ⁽⁴⁾ har udgjort grundlaget for en ny politik, som tager udgangspunkt i en vision om en administration, der fokuserer på de vigtigste aktiviteter og funktioner.

(3) Resultaterne af den analyse, som koordinerings- og planlægningsgruppen har foretaget af eksternaliseringen, efter at den havde gjort status over situationen i Kommissionen og på interinstitutionelt plan på en række områder, har vist, hvilke hovedfordele oprettelsen af kontorer under Kommissionen kunne medføre, og hvilke elementer der skal helliges særlig opmærksomhed, såsom nødvendigheden af at sikre en indbyrdes sammenhæng i driften på de forskellige steder og en definition af kontorenes kritiske minimumsstørrelse.

(4) Den valgte kontortype er en administrativ enhed, der er udformet til støtte for aktiviteterne i Kommissionens andre tjenestegrene og/eller potentielt andre fællesskabsinstitutioner.

(5) De analyser, der er foretaget specielt på forvaltnings- og lønudbetalingsområdet, viser, at det vil være fordelagtigt at oprette en fælles struktur til gennemførelse af beslutningerne vedrørende administrativ bistand. Denne struktur er især hensigtsmæssig af effektivitetsmæssige og økonomiske årsager, samtidig med at synliggørelsen af de leverede tjenesteydelser øges, det reelle operative ansvar samles, og brugernes ønsker og behov i højere grad efterkommes.

(6) Denne kontortype har en passende støttefunktion i forbindelse med den interinstitutionelle udvikling, der tilstræbes på dette område, og som visse andre fællesskabsinstitutioner allerede har udtrykt interesse for.

(7) Det er væsentligt, at kontoret som et administrativt kontor under Kommissionen klart forbliver tilknyttet et generaldirektorat efter de retningslinjer, som Kommissionen fastsatte den 28. maj 2002 ⁽⁵⁾. Kontoret bør knyttes til Generaldirektoratet for Personale og Administration.

(8) Det er nødvendigt at fastlægge kontorets opgaver og drift.

(9) Der bør være større sammenhæng i forvaltningen og lønudbetalingen for hele institutionens personale, samtidig med at der opretholdes en tjenestegren i Bruxelles, Luxembourg og Ispra.

(10) Ifølge samme retningslinjer, som er fastsat af Kommissionen, bør der oprettes en styrelseskomité, der under Kommissærkollegiets myndighed især skal overvåge kontorets aktiviteter, fastsætte dets mandat og sikre en god gennemførelse. Det er derfor nødvendigt at fastlægge dets sammensætning ud fra de samme retningslinjer, dets opgaver og interne organisation.

(11) Det er nødvendigt at præcisere bestemmelserne vedrørende udnævnelse af kontorets personale og at sikre, at regler og praksis for kontoret svarer til, hvad der gælder i Kommissionen.

(12) Kommissionen bør for kontoret fastsætte, hvilke beføjelser vedtægten overdrager til ansættelsesmyndigheden, og hvilke beføjelser fra ordningen for de øvrige ansatte som overdrages til den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter.

(13) Der bør fastlægges visse principper for det ansvar, som påhviler kontorets direktør i forhold til såvel kontorets personale som dets aktiviteter.

⁽¹⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ SEK(1999) 2051, s. 7.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 200 endelig.

⁽⁵⁾ SEK(2002) 618 endelig.

- (14) Kontorets direktør bør tilpligtes at forelægge styrelseskomitéen sine målsætninger samt regelmæssige rapporter og en årlig rapport om kontorets forvaltning.
- (15) De finansielle aspekter giver anledning til dels at præcisere, at afsnit V i anden del af finansforordningen skal finde anvendelse på kontoret under overholdelse af det generelle princip om, at den ansvarlige for forhandlingen med Generaldirektoratet for Budget om en bevillingsansøgning er den delegerede anvisningsberettigede, dels at overvåge de regnskabsregler og -metoder, som kontoret anvender.
- (16) Det generaldirektorat, som kontoret er tilknyttet, bør bistå styrelseskomitéen og have ansvar for, at der er en regelmæssig forbindelse til kontorerne, og sikre, at der

vedvarende er en sammenhæng mellem de forskellige kontorets respektive drift. Denne rolle er særlig vigtig, når det gælder om at sikre, at overgangsfasen forløber under gode betingelser.

- (17) Kommissionens afgørelse af 18. september 2002 ændrer og supplerer det foreløbige forslag til budget for 2003 og skaber således de budgetmæssige forudsætninger for oprettelsen af kontoret —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE, HVERV, OPGAVER OG BELIGGENHED

Artikel 1

Kontorets oprettelse

Der oprettes et forvaltnings- og lønudbetalingskontor, i det følgende benævnt »kontoret«.

Kontoret er knyttet til Generaldirektoratet for Personale og Administration, i det følgende benævnt »GD for Personale og Administration«.

Kontoret påbegynder sine aktiviteter den 1. januar 2003.

Artikel 2

Hverv

1. Kontoret fastlægger, afregner og udbetaler vederlagene til det personale, der er ansat af fællesskabsinstitutionerne, samt til det eksterne personale, således som disse vederlag er fastsat i artikel 3 og på grundlag af vedtægten og bilagene dertil samt de almindelige gennemførelsesbestemmelser.

2. Kontorets hverv udføres på grundlag af de gældende administrative regler i Kommissionen.

3. Kommissionen fastsætter enten på foranledning af GD for Personale og Administration eller på forslag fra kontoret med samtykke fra GD for Personale og Administration nye regler eller i givet fald de nødvendige ændringer.

Kontorets styrelseskomité fastlægger sammen med GD for Personale og Administration de nærmere procedureregler.

Artikel 3

Opgaver

1. Kontoret fastlægger, afregner og udbetaler følgende vederlag:

- a) lønninger, tillæg og godtgørelser
- b) udgifter til tjenesterejser
- c) ekspertudgifter
- d) dækning for sygdom og ulykker
- e) pensioner
- f) arbejdsløshedsunderstøttelse

g) re-finansielle rettigheder såsom afregning af byggelån.

2. Kontoret kan levere supplerende tjenesteydelser mod vederlag efter proceduren i artikel 7, stk. 8.

Artikel 4

Beliggenhed

Kontoret er beliggende i Bruxelles.

Kontoret opretter to enheder i henholdsvis Luxembourg og Ispra.

KAPITEL II

STYRELSESKOMITÉEN

Artikel 5

Mandat

Styrelseskomitéen handler efter delegation fra Kommissionen, og aflægger regnskab over for denne inden for rammerne af sit mandat, og under myndighed af det medlem, der er ansvarligt for personale og administration.

Artikel 6

Sammensætning

1. Kontorets styrelseskomité består af:
 - a) Kommissionens generalsekretær
 - b) generaldirektøren for GD for Personale og Administration
 - c) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget
 - d) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Oversættelse
 - e) generaldirektøren for Det Fælles Forskningscenter
 - f) to personalerepræsentanter
 - g) en repræsentant for de øvrige fællesskabsinstitutioner.
2. Styrelseskomitéens formand er generaldirektøren for GD for Personale og Administration.
3. Generalsekretæren og hver enkelt generaldirektør kan udpege en suppleant i lønklasse A 1, såfremt denne er tjenestemand i deres respektive tjenestegrene.
4. De to personalerepræsentanter udnævnes af personaleudvalget. De deltager ikke i de beslutninger, der vedrører kontorets forvaltning, organisation eller drift. Denne bestemmelse gælder med forbehold af de gældende procedurer vedrørende dialogen mellem arbejdsmarkedets parter.
5. Repræsentanten for de øvrige fællesskabsinstitutioner udpeges af kollegiet af administrationschefer. Repræsentantens stemmeret er begrænset til de aktiviteter, der forvaltes interinstitutionelt.
6. Styrelseskomitéen kan indbyde sagkyndige til at medvirke ved udførelsen af dens opgaver.

Artikel 7

Opgaver

1. Styrelseskomitéen godkender i overensstemmelse med de gældende procedurer i Kommissionen kontorets organisatoriske struktur på forslag fra kontorets direktør.
2. Styrelseskomitéen godkender de nærmere bestemmelser vedrørende kontorets drift og organisation på forslag fra kontorets direktør og kan i givet fald foreslå ændringer af de pågældende bestemmelser bl.a. for at sikre en driftsmæssig sammenhæng mellem de administrative kontorer, der er knyttet til GD for Personale og Administration.

3. Styrelseskomitéen fastsætter på forslag fra kontorets direktør retningslinjerne for kontorets aktiviteter.

4. Styrelseskomitéen vedtager hvert år inden den 31. januar arbejdsprogrammet for kontorets direktør. Programmet skal bl.a. omfatte de finansielle rammer, elementerne i de regelmæssige rapporter samt de forventede resultater (på basis af de operative målsætninger og resultatindikatorerne). Styrelseskomitéen kan foretage punktvisse tilpasninger af arbejdsprogrammet.

5. Styrelseskomitéen udtaler sig om overslaget over kontorets indtægter og udgifter og om eventuelle tilpasninger af listen over antallet af stillinger.

6. Styrelseskomitéen udarbejder og fremsender på grundlag af de rapporter, som kontorets direktør har fremlagt i overensstemmelse med artikel 13, i første kvartal en udtalelse om alle aktiviteterne og kontorets forvaltning til Kommissærkollegiet.

7. Styrelseskomitéen handler i henhold til artikel 14 med hensyn til procedurerne for udnævnelse af top- og mellemledere.

8. Styrelseskomitéen godkender arten af de supplerende tjenesteydelser mod vederlag, som leveres i henhold til artikel 2, stk. 4, og artikel 3, stk. 2, samt de betingelser, hvorunder kontoret kan levere dem. I den forbindelse bestemmer den på forslag fra direktøren arten af og prisen på de tjenesteydelser, som kontoret kan udføre for institutionerne, samt anvendelsen af de opkrævne indtægter inden for kontorets budget.

9. Styrelseskomitéen træffer afgørelse om ethvert principielt spørgsmål, der berører kontorets drift, men som ikke er udtrykkeligt nævnt i nærværende afgørelse.

Artikel 8

Den interne organisation

Styrelseskomitéen vedtager sin egen forretningsorden. Den skal bl.a. indeholde bestemmelse om:

- a) mødernes hyppighed og regler for indkaldelse og afholdelse af møder
- b) sekretariatets rolle og tilknytning
- c) regler for fremsendelse af dokumenter.

Artikel 9

Afstemningsregler

Når styrelseskomitéen vedtager en beslutning, har hvert stemmeberettiget medlem én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Alle beslutninger træffes med almindeligt flertal.

KAPITEL III

KONTORETS DIREKTØR

Artikel 10

Udnævnelse

1. Kontoret ledes af en direktør i lønklasse A 1 eller A 2 udpeget af Kommissionen efter positiv udtalelse fra Det Rådgivende Ansættelsesudvalg i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 1.
2. Kontorets direktør udpeges for en periode på tre år, der kan forlænges for en periode på højst to år.
3. Kommissærkollegiet kan efter at have indhentet en udtalelse fra styrelseskomitéen tilbagekalde direktørens mandat og udnævne en midlertidig direktør.

Artikel 11

Beføjelser

Kontorets direktør er ansættelsesmyndighed for kontoret og er den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter efter de gældende regler inden for rammerne af de beføjelser, som Kommissionen tildeler ham.

Artikel 12

Opgaver

1. Kontorets direktør forelægger hvert år inden den 31. december styrelseskomitéen sit arbejdsprogram for det følgende år, hvis indhold skal godkendes af styrelseskomitéen.

2. Kontorets direktør er ansvarlig for, at kontoret fungerer tilfredsstillende. Inden for rammerne af de af Kommissærkollegiet fastlagte beføjelser handler han under sidstnævntes myndighed. Han sørger ligeledes for, at der er en indbyrdes sammenhæng i driften mellem kontorets forskellige aktivitetscentre, og sørger specielt for, at det personale, der arbejder i kontoret, i alle henseender behandles ens uafhængigt af dets tjenestested. Han gør over for styrelseskomitéen rede for udførelsen af sine opgaver og fremsætter sådanne forslag, som skal sikre, at kontoret fungerer tilfredsstillende.

3. Kontorets direktør forelægger sine forslag for styrelseskomitéen efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2, 3 og 8.

4. Kontorets direktør underretter styrelseskomitéen om de udnævnelser, der er foretaget i henhold til artikel 14, stk. 3.

Artikel 13

Rapporter

Kontorets direktør forelægger styrelseskomitéen:

- 1) en regelmæssig driftsrapport, hvis struktur og hyppighed fastlægges af styrelseskomitéen
- 2) i første kvartal af hvert år efter det pågældende regnskabsår en årlig forvaltningsrapport, hvis struktur fastlægges af styrelseskomitéen.

KAPITEL IV

KONTORETS PERSONALE

Artikel 14

Personale på top- og mellemliderniveau

1. Kommissionen opslår på forslag af styrelseskomitéen stillingen som direktør for kontoret. Styrelseskomitéen fremsætter en udtalelse til Kommissionen om de ansøgere, som Det Rådgivende Ansættelsesudvalg har udvalgt.

2. Styrelseskomitéen afgiver, inden Kommissionen træffer den endelige beslutning, en udtalelse om de ansøgere, der er udvalgt af Det Rådgivende Ansættelsesudvalg efter de i Kommissionen gældende procedurer for topledertillinger på A 2-niveau og mellemlidertillinger på A 3-niveau.

3. Styrelseskomitéen underrettes af kontorets direktør om de øvrige udnævnelser til mellemlidertposter på A 4-A 5-niveau, som skal være i overensstemmelse med gældende regler og praksis i Kommissionen.

Artikel 15

Procedurer

1. Enhver procedure og administrativ praksis vedrørende personaleadministrationen skal foregå på de samme betingelser som for Kommissionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

2. Personalet i institutionerne orienteres efter reglerne i vedtægtens artikel 4 om enhver ledig stilling i kontoret, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet at besætte stillingen.

3. I henhold til vedtægtens artikel 90 skal spørgsmål og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, som kontorets direktør har fået tildelt i henhold til artikel 11 i nærværende afgørelse, indgives til GD for Personale og Administration. Ethvert søgsmål på dette område skal anlægges mod Kommissionen.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 16

Finansielle aspekter

1. Afsnit V i anden del af finansforordningen finder anvendelse.

2. På forslag af styrelseskomitéen uddelegerer Kommissionen for de bevillinger, som kontoret skal anvende inden for rammerne af sit hverv og sin drift, beføjelserne som anvisningsberettiget til kontorets direktør og fastsætter grænserne og betingelserne for denne uddelegering.

KAPITEL VI

KOORDINERING OG REVISION

Artikel 17

Koordinering

1. Den koordineringsenhed, der er oprettet i GD for Personale og Administration, har til opgave:

- a) at bistå styrelseskomitéen ved forberedelsen og afholdelsen af dennes møder og at bistå dens formand med regelmæssig opfølgning på forbindelserne med kontorets direktør
- b) at bistå kontorets direktør ved udøvelsen af hans opgaver, samtidig med at hans beføjelser og prerogativer respekteres, bl.a. i hans forbindelser med GD for Personale og Administration
- c) at sørge for, at der er sammenhæng mellem kontorets drift og driften af de øvrige administrative kontorer i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen især med hensyn til organisation og personalepolitik i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen
- d) at sikre, at gældende regler og praksis i Kommissionen på det personalepolitiske område anvendes på en sammenhængende og ensartet måde i kontoret.

2. Koordineringsenheden skal inden for rammerne af sin opgave rapportere til styrelseskomitéen på dennes anmodning.

Artikel 18

Revision

Formanden for styrelseskomitéen forelægger senest seks måneder efter udgangen af kontorets tredje hele driftsår Kommissærkollegiet under ledelse af det medlem, der varetager personale og administration, en fuldstændig analyse af, hvorledes kontoret har fungeret i denne periode. Analysen kan ledsages af forslag til ændring af nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2002.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 6. november 2002

om oprettelse af infrastruktur- og logistikkontoret i Bruxelles

(2003/523/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til artikel 20 i Kommissionens forretningsorden ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, herefter benævnt »finansforordningen«, fastsætter rammerne for oprettelsen af en ny type administrative kontorer.
- (2) Kommissionens retningslinjer ⁽³⁾ fra 13. december 1999 for en eksternaliseringspolitik og hvidbogen om den administrative reform ⁽⁴⁾ har udgjort grundlaget for en ny politik, som tager udgangspunkt i en vision om en administration, der fokuserer på de vigtigste aktiviteter og funktioner.
- (3) Resultaterne af den analyse, som koordinerings- og planlægningsgruppen har foretaget af eksternaliseringen, efter at den havde gjort status over situationen i Kommissionen og på interinstitutionelt plan på en række områder, har vist, hvilke hovedfordele oprettelsen af kontorer under Kommissionen kunne medføre, og hvilke elementer der skal helliges særlig opmærksomhed, såsom nødvendigheden af at sikre en indbyrdes sammenhæng i driften på de forskellige steder og en definition af kontorenes kritiske minimumsstørrelse.
- (4) Den valgte kontortype er en administrativ enhed, der er udformet til støtte for aktiviteterne i Kommissionens andre tjenestegrene og/eller potentielt andre fællesskabsinstitutioner.
- (5) De analyser, der er foretaget specielt på infrastruktur- og logistikområdet, viser, at det vil være fordelagtigt at oprette en fælles struktur til gennemførelse af beslutningerne vedrørende administrativ bistand. Denne struktur er især hensigtsmæssig af effektivitetsmæssige og økonomiske årsager, samtidig med at synlighedsniveauet af de leverede tjenesteydelser øges, de reelle operative ansvar samles, og brugernes ønsker og behov i højere grad efterkommes.
- (6) Denne kontortype har en passende støttfunktion i forbindelse med den interinstitutionelle udvikling, der tilstræbes på dette område, og som visse andre fællesskabsinstitutioner allerede har udtrykt interesse for.
- (7) Det er væsentligt, at kontoret som et administrativt kontor under Kommissionen klart forbliver tilknyttet til et generaldirektorat efter de retningslinjer, som Kommissionen fastsatte den 28. maj 2002 ⁽⁵⁾. Kontoret bør knyttes til Generaldirektoratet for Personale og Administration.
- (8) Det er nødvendigt at fastlægge kontorets opgaver og drift.
- (9) Ifølge samme retningslinjer, som er fastsat af Kommissionen, bør der oprettes en styrelseskomité, der under Kommissærkollegiets myndighed især skal overvåge kontorets aktiviteter, fastsætte dets mandat og sikre en god gennemførelse. Det er derfor nødvendigt at fastlægge dets sammensætning ud fra de samme retningslinjer samt dets opgaver og interne organisation.
- (10) Det er nødvendigt at præcisere bestemmelserne vedrørende udnævnelse af kontorets personale og at sikre, at regler og praksis for kontoret svarer til, hvad der gælder i Kommissionen.
- (11) Kommissionen bør for kontoret fastsætte, hvilke beføjelser vedtægten overdrager til ansættelsesmyndigheden, og hvilke beføjelser fra ordningen for de øvrige ansatte som overdrages til den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter.
- (12) Der bør fastlægges visse principper for det ansvar, som påhviler kontorets direktør i forhold til såvel kontorets personale som dets aktiviteter.
- (13) Kontorets direktør bør tilpligtes at forelægge styrelseskomitéen sine målsætninger samt regelmæssige rapporter og en årlig rapport om kontorets forvaltning.
- (14) De finansielle aspekter giver anledning til at præcisere, at afsnit V i anden del af finansforordningen skal finde anvendelse på kontoret under overholdelse af det generelle princip om, at den ansvarlige for forhandlingen med Generaldirektoratet for Budget om en bevillingsansøgning er den delegerede anvisningsberettigede.
- (15) Det generaldirektorat, som kontoret er tilknyttet, bør bistå styrelseskomitéen og have ansvaret for, at der er en regelmæssig forbindelse til kontorerne, og sikre, at der vedvarende er en sammenhæng mellem de forskellige kontorets respektive drift. Denne rolle er særlig vigtig, når det gælder om at sikre, at overgangsfasen forløber under gode betingelser.

⁽¹⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.⁽³⁾ SEK(1999) 2051, s. 7.⁽⁴⁾ KOM(2000) 200 endelig.⁽⁵⁾ SEK(2002) 618 endelig.

- (16) Kommissionens afgørelse af 18. september 2002 ændrer og supplerer det foreløbige forslag til budget for 2003 og skaber således de budgetmæssige rammer for oprettelsen af kontoret —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE, HVERV, OPGAVER OG BELIGGENHED

Artikel 1

Kontorets oprettelse

Der oprettes et infrastruktur- og logistikkontor i Bruxelles, i det følgende benævnt »kontoret«.

Kontoret er knyttet til Generaldirektoratet for Personale og Administration, i det følgende benævnt »GD for Personale og Administration«.

Kontoret påbegynder sine aktiviteter den 1. januar 2003.

Artikel 2

Hverv

1. Kontoret sikrer iværksættelsen af alle foranstaltninger vedrørende husning af personalet, forvaltning af de sociale infrastrukturer og institutionens logistik, således som fastsat i artikel 3.

2. Kontorets hverv udføres på grundlag af de gældende administrative regler i Kommissionen.

3. Kommissionen fastsætter enten på foranledning af GD for Personale og Administration eller på forslag fra kontoret med samtykke fra GD for Personale og Administration nye regler eller i givet fald de nødvendige ændringer.

Kontorets styrelseskomité fastlægger sammen med GD for Personale og Administration de nærmere procedureregler.

4. Kontoret kan med styrelseskomitéens samtykke udføre sit hverv efter anmodning fra og på vegne af et andet organ o.l., der er indført ved traktaterne eller på grundlag af disse.

Artikel 3

Opgaver

1. Kontoret i Bruxelles skal navnlig:

- a) administrere køb, leasingaftaler og vedligeholdelse vedrørende Kommissionens faste ejendom og løsøre samt inventar og momssager i tilknytning hertil

b) organisere flytninger og forvalte råderummet

c) forvalte:

i) transportydelser for personalet og det materiel, der skal opfylde de interne behov

ii) modtagelsen og forsendelsen af post samt den interne cirkulation af dokumenter for Kommissionens generaldirektorater

iii) reprografi/kopiering

iv) kontorartikler

d) gennemføre bestemmelserne om fysisk bygningsikkerhed på grundlag af instrukserne fra GD for Personale og Administration/sikkerhedstjenesten og bl.a. administrere kontrakterne om vagttjenesterne

e) administrere de sociale faciliteter, der stilles til rådighed for fællesskabsinstitutionernes personale: restauranter, cafeteriaer, forretninger, sportscentre osv.

f) forsyne institutionerne med tjenesteydelser i forbindelse med en række sociale faciliteter såsom vuggestuer og fritidscentre

g) træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af hygiejne- og sikkerhedsbestemmelserne i Kommissionens bygninger.

2. Kontoret kan levere yderligere tjenesteydelser mod vederlag efter proceduren i artikel 7, stk. 8.

Artikel 4

Beliggenhed

Kontoret er beliggende i Bruxelles.

KAPITEL II

STYRELSESKOMITÉEN

Artikel 5

Mandat

Styrelseskomitéen handler efter delegation fra Kommissionen, og aflægger regnskab over for denne inden for rammerne af sit mandat, og under ledelse af det medlem, der er ansvarligt for personale og administration.

Artikel 6

Sammensætning

1. Kontorets styrelseskomité består af:
 - a) Kommissionens generalsekretær
 - b) generaldirektøren for GD for Personale og Administration
 - c) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget
 - d) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser
 - e) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold
 - f) to personalerepræsentanter
 - g) en repræsentant for de øvrige fællesskabsinstitutioner.
2. Styrelseskomitéens formand er generaldirektøren for GD for Personale og Administration.
3. Generalsekretæren og hver enkelt generaldirektør kan udpege en suppleant i lønklasse A 1, såfremt denne er tjenestemand i deres respektive tjenestegrene.
4. De to personalerepræsentanter udnævnes af personaleudvalget. De deltager ikke i de beslutninger, der vedrører kontorets forvaltning, organisation eller drift, men har stemmeret i sager, der vedrører de sociale infrastrukturer. Denne gælder med forbehold af de gældende procedurer vedrørende dialogen mellem arbejdsmarkedets parter.
5. Repræsentanten for de øvrige fællesskabsinstitutioner udpeges af kollegiet af administrationschefer. Repræsentantens stemmeret er begrænset til de aktiviteter, der forvaltes interinstitutionelt.
6. Styrelseskomitéen kan indbyde sagkyndige til at medvirke ved udførelsen af dens opgaver.

Artikel 7

Opgaver

1. Styrelseskomitéen godkender i overensstemmelse med de gældende procedurer i Kommissionen kontorets organisatoriske struktur på forslag fra kontorets direktør.
2. Styrelseskomitéen godkender de nærmere bestemmelser vedrørende kontorets drift og organisation på forslag fra kontorets direktør og kan i givet fald foreslå ændringer af de pågæl-

dende bestemmelser bl.a. for at sikre en driftsmæssig sammenhæng mellem de administrative kontorer, der er knyttet til GD for Personale og Administration.

3. Styrelseskomitéen fastsætter på forslag fra kontorets direktør retningslinjerne for kontorets aktiviteter.

4. Styrelseskomitéen vedtager hvert år inden den 31. januar arbejdsprogrammet for kontorets direktør. Programmet skal bl.a. omfatte de finansielle rammer, elementerne i de regelmæssige rapporter samt de forventede resultater (på basis af de operative målsætninger og resultatindikatorerne). Styrelseskomitéen kan foretage punktvisse tilpasninger af arbejdsprogrammet.

5. Styrelseskomitéen udtaler sig om overslaget over kontorets indtægter og udgifter og om eventuelle tilpasninger af listen over antallet af stillinger.

6. Styrelseskomitéen udarbejder og fremsender på grundlag af de rapporter, som kontorets direktør har fremlagt i overensstemmelse med artikel 13, i første kvartal en udtalelse om alle aktiviteterne og kontorets forvaltning til Kommissærkollegiet.

7. Styrelseskomitéen handler i henhold til artikel 14 med hensyn til procedurerne for udnævnelse af top- og mellemlidere.

8. Styrelseskomitéen godkender arten af de supplerende tjenesteydelser mod vederlag, som leveres i henhold til artikel 2, stk. 4, og artikel 3, stk. 2, samt de betingelser, hvorunder kontoret kan levere dem. I den forbindelse bestemmer den på forslag fra direktøren arten af og prisen på de tjenesteydelser, som kontoret kan udføre for institutionerne, samt anvendelsen af de opkrævne indtægter inden for kontorets budget.

9. Styrelseskomitéen træffer afgørelse om ethvert principielt spørgsmål, der berører kontorets drift, men som ikke udtrykkeligt er nævnt i nærværende afgørelse.

Artikel 8

Den interne organisation

Styrelseskomitéen vedtager sin egen forretningsorden. Den skal bl.a. indeholde bestemmelser om:

- a) mødernes hyppighed og regler for indkaldelse og afholdelse af møder
- b) sekretariatets rolle og tilknytning
- c) regler for fremsendelse af dokumenter.

Artikel 9

Afstemmingsregler

Når styrelseskomitéen vedtager en beslutning, har hvert stemmeberettiget medlem én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Alle beslutninger træffes med almindeligt flertal.

KAPITEL III

KONTORETS DIREKTØR

Artikel 10

Udnævnelse

1. Kontoret ledes af en direktør i lønklasse A 1 eller A 2 udpeget af Kommissionen efter positiv udtalelse fra Det Rådgivende Ansættelsesudvalg i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 1.
2. Kontorets direktør udpeges for en periode på tre år, der kan forlænges for en periode på højst to år.
3. Kommissærkollegiet kan efter at have indhentet en udtalelse fra styrelseskomitéen tilbagekalde direktørens mandat og udnævne en midlertidig direktør.

Artikel 11

Beføjelser

Kontorets direktør er ansættelsesmyndighed for kontoret og er den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter efter de gældende regler inden for rammerne af de beføjelser, som Kommissionen tildeler ham.

Artikel 12

Opgaver

1. Kontorets direktør forelægger hvert år inden den 31. december styrelseskomitéen sit arbejdsprogram for det følgende år, hvis indhold skal godkendes af styrelseskomitéen.

2. Kontorets direktør er ansvarlig for, at kontoret fungerer tilfredsstillende. Inden for rammerne af de af Kommissærkollegiet fastlagte beføjelser handler han under sidstnævntes myndighed. Han sørger ligeledes for, at der er en indbyrdes sammenhæng i driften mellem kontorets forskellige aktivitetscentre. Han gør over for styrelseskomitéen rede for udførelsen af sine opgaver og fremsætter sådanne forslag, som skal sikre, at kontoret fungerer tilfredsstillende.

3. Kontorets direktør forelægger sine forslag for styrelseskomitéen efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2, 3 og 8.

4. Kontorets direktør underretter styrelseskomitéen om de udnævnelser, der er foretaget i henhold til artikel 14, stk. 3.

Artikel 13

Rapporter

Kontorets direktør forelægger styrelseskomitéen:

- 1) en regelmæssig driftsrapport, hvis struktur og hyppighed fastlægges af styrelseskomitéen
- 2) i første kvartal hvert år efter det pågældende regnskabsår en årlig forvaltningsrapport, hvis struktur fastlægges af styrelseskomitéen.

KAPITEL IV

KONTORETS PERSONALE

Artikel 14

Personale på top- og mellemliderniveau

1. Kommissionen opslår på forslag af styrelseskomitéen stillingen som direktør for kontoret. Styrelseskomitéen fremsætter en udtalelse til Kommissionen om de ansøgere, som Det Rådgivende Ansættelsesudvalg har udvalgt.

2. Styrelseskomitéen afgiver, inden Kommissionen træffer den endelige beslutning, en udtalelse om de ansøgere, der er udvalgt af Det Rådgivende Ansættelsesudvalg efter de i Kommissionen gældende procedurer for toplederstillinger på A 2-niveau og mellemlidestillinger på A 3-niveau.

3. Styrelseskomitéen underrettes af kontorets direktør om de øvrige udnævnelser til mellemlidestillinger på A 4-A 5-niveau, som skal være i overensstemmelse med gældende regler og praksis i Kommissionen.

Artikel 15

Procedurer

1. Enhver procedure og administrativ praksis vedrørende personaleadministrationen skal foregå på de samme betingelser som for Kommissionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

2. Personalet i institutionerne orienteres efter reglerne i vedtægtens artikel 4 om enhver ledig stilling i kontoret, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet at besætte stillingen.

3. I henhold til vedtægtens artikel 90 skal spørgsmål og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, som kontorets direktør har fået tildelt i henhold til artikel 11 i nærværende afgørelse, indgives til GD for Personale og Administration. Ethvert søgsmål på dette område skal anlægges mod Kommissionen.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 16

Finansielle aspekter

1. Afsnit V i anden del af finansforordningen finder anvendelse.
2. På forslag af styrelseskomitéen uddelegerer Kommissionen for de bevillinger, som kontoret skal anvende inden for rammerne af sin mission og drift, beføjelserne som anvisningsberettiget til kontorets direktør og fastsætter grænserne og betingelserne for denne uddelegering.

KAPITEL VI

KOORDINERING OG REVISION

Artikel 17

Koordinering

1. Den koordineringsenhed, der er oprettet i GD for Personale og Administration, har til opgave:
 - a) at bistå styrelseskomitéen ved forberedelsen og afholdelsen af dennes møder og at bistå dens formand med regelmæssig opfølgning af forbindelserne med kontorets direktør
 - b) at bistå kontorets direktør ved udøvelsen af hans opgaver, samtidig med at hans beføjelser og prerogativer respekteres, bl.a. i hans forbindelser med GD for Personale og Administration
 - c) at sørge for, at der er sammenhæng mellem kontorets drift og driften af de øvrige administrative kontorer i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen især med hensyn til organisation og personalepolitik i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen
 - d) at sikre, at gældende regler og praksis i Kommissionen på det personalepolitiske område anvendes på en sammenhængende og ensartet måde i kontoret.

2. Koordineringsenheden skal inden for rammerne af sin opgave rapportere til styrelseskomitéen på dennes anmodning.

Artikel 18

Revision

Formanden for styrelseskomitéen forelægger senest seks måneder efter udgangen af kontorets tredje hele driftsår Kommissærkollegiet under ledelse af det medlem, der varetager personale og administration, en fuldstændig analyse af, hvorledes kontoret har fungeret i denne periode. Analysen kan ledsages af forslag til ændring af nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2002.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE
af 6. november 2002
om oprettelse af infrastruktur- og logistikkontoret i Luxembourg

(2003/524/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til artikel 20 i Kommissionens forretningsorden ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, herefter benævnt »finansforordningen«, fastsætter rammer for oprettelsen af en ny type administrative kontorer.
- (2) Kommissionens retningslinjer ⁽³⁾ af 13. december 1999 for en eksternaliseringspolitik og hvidbogen om den administrative reform ⁽⁴⁾ har udgjort grundlaget for en ny politik, som tager udgangspunkt i en vision om en administration, der fokuserer på de vigtigste aktiviteter og funktioner.
- (3) Resultaterne af den analyse, som koordinerings- og planlægningsgruppen har foretaget af eksternaliseringen, efter at den havde gjort status over situationen i Kommissionen og på interinstitutionelt plan på en række områder, har vist, hvilke hovedfordele oprettelsen af kontorer under Kommissionen kunne medføre, og hvilke elementer der skal helliges særlig opmærksomhed, såsom nødvendigheden af at sikre en indbyrdes sammenhæng i driften på de forskellige steder og en definition af kontorenes kritiske minimumsstørrelse.
- (4) Den valgte kontortype er en administrativ enhed, der er udformet til støtte for aktiviteterne i Kommissionens andre tjenestegrene og/eller potentielt andre fællesskabsinstitutioner.
- (5) De analyser, der er foretaget specielt på infrastruktur- og logistikområdet, viser, at det vil være fordelagtigt at oprette en fælles struktur til gennemførelse af beslutningerne vedrørende administrativ bistand. Denne struktur er især hensigtsmæssig af effektivitetsmæssige og økonomiske årsager samtidig med, at synlighedsen af de leverede tjenesteydelser øges, det reelle operative ansvar samles, og brugernes ønsker og behov i højere grad efterkommes.

- (6) Denne kontortype har en passende støttefunktion i forbindelse med den interinstitutionelle udvikling, der tilstræbes på dette område, og som visse andre fællesskabsinstitutioner allerede har udtrykt interesse for.
- (7) De særlige lokale karakteristika, som er forbundet med forvaltningen af infrastruktur og logistik i Luxembourg, er betydelige. Det er derfor på dette område nødvendigt at oprette et administrativt kontor, som er adskilt fra det kontor, der oprettes i Bruxelles.
- (8) Det er væsentligt, at kontoret som et administrativt kontor under Kommissionen klart forbliver tilknyttet et generaldirektorat efter de retningslinjer, som Kommissionen fastsatte den 28. maj 2002 ⁽⁵⁾. Kontoret bør knyttes til Generaldirektoratet for Personale og Administration.
- (9) Det er nødvendigt at fastlægge kontorets opgaver og drift.
- (10) Ifølge samme retningslinjer, som er fastsat af Kommissionen, bør der oprettes en styrelseskomité, der under Kommissærkollegiets myndighed især skal overvåge kontorets aktiviteter, fastsætte dets mandat og sikre en god gennemførelse. Det er derfor nødvendigt at fastlægge dets sammensætning ud fra samme retningslinjer samt dets opgaver og interne organisation.
- (11) Det er nødvendigt at præcisere bestemmelserne vedrørende udnævnelse af kontorets personale og at sikre, at regler og praksis for kontoret svarer til, hvad der gælder i Kommissionen.
- (12) Kommissionen bør for kontoret fastsætte, hvilke beføjelser vedtægten overdrager til ansættelsesmyndigheden, og hvilke beføjelser fra ordningen for de øvrige ansatte som overdrages til den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter.
- (13) Der bør fastlægges visse principper for det ansvar, som påhviler kontorets direktør i forhold til såvel kontorets personale som dets aktiviteter.
- (14) Kontorets direktør bør tilpligtes at forelægge styrelseskomitéen sine målsætninger samt regelmæssige rapporter og en årlig rapport om kontorets forvaltning.

⁽¹⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ SEK(1999) 2051, s. 7.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 200 endelig.

⁽⁵⁾ SEK(2002) 618 endelig.

- (15) De finansielle aspekter giver anledning til at præcisere, at afsnit V i anden del af finansforordningen skal finde anvendelse på kontoret under overholdelse af det generelle princip om, at den ansvarlige for forhandlingen med Generaldirektoratet for Budget om en bevillingsansøgning er den delegerede anvisningsberettigede.
- (16) Det generaldirektorat, som kontoret er tilknyttet, bør bistå styrelseskomitéen og have ansvaret for, at der er en regelmæssig forbindelse til kontorerne, og sikre, at der vedvarende er en sammenhæng mellem de forskellige

kontorers respektive drift. Denne rolle er særlig vigtig, når det gælder om at sikre, at overgangsfasen forløber under gode betingelser.

- (17) Kommissionens afgørelse af 18. september 2002 ændrer og supplerer det foreløbige forslag til budget for 2003 og skaber således de budgetmæssige rammer for oprettelsen af kontoret —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE, HVERV, OPGAVER OG BELIGGENHED

Artikel 1

Kontorets oprettelse

Der oprettes et infrastruktur- og logistikkontor i Luxembourg, i det følgende benævnt »kontoret«.

Kontoret er knyttet til Generaldirektoratet for Personale og Administration, i det følgende benævnt »GD for Personale og Administration«.

Kontoret påbegynder sine aktiviteter den 1. januar 2003.

Artikel 2

Hverv

1. Kontoret sikrer iværksættelsen af alle foranstaltninger vedrørende husning af personalet, forvaltning af de sociale infrastrukturer og institutionens logistik, således som fastsat i artikel 3.

2. Kontorets hverv udføres på grundlag af de gældende administrative regler i Kommissionen.

3. Kommissionen fastsætter enten på foranledning af GD for Personale og Administration eller på forslag fra kontoret med samtykke fra GD for Personale og Administration nye regler eller i givet fald de nødvendige ændringer.

Kontorets styrelseskomité fastlægger sammen med GD for Personale og Administration de nærmere procedureregler.

4. Kontoret kan med styrelseskomitéens samtykke udføre sit hverv efter anmodning fra og på vegne af et andet organ o.l., der er indført ved traktaterne eller på grundlag af disse.

Artikel 3

Kontorets opgaver

1. Kontoret skal i Luxembourg navnlig:

- a) administrere indkøb, leasingaftaler og vedligeholdelse vedrørende Kommissionens faste ejendom og løsøre samt inventar og momsager i tilknytning hertil

b) organisere flytninger og forvalte råderummet

c) forvalte:

i) transportydelser for personalet og det materiel, der skal opfylde de interne behov

ii) modtagelsen og forsendelsen af post samt den interne cirkulation af dokumenter for Kommissionens generaldirektorater

iii) reprografi/kopiering

iv) kontorartikler

d) gennemføre bestemmelserne om fysisk bygningsikkerhed på grundlag af instrukserne fra GD for Personale og Administration/sikkerhedstjenesten og bl.a. administrere vagttjenestekontrakterne

e) administrere de sociale faciliteter, der stilles til rådighed for fællesskabsinstitutionernes personale: restauranter, cafeteriaer, forretninger, sportscentre osv.

f) forsyne institutionerne med tjenesteydelser i forbindelse med en række sociale faciliteter såsom vuggestuer og fritidscentre

g) træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen og overholdelsen af hygiejne- og sikkerhedsbestemmelserne i Kommissionens bygninger.

2. Kontoret kan levere yderligere tjenesteydelser mod vederlag efter proceduren i artikel 7, stk. 8.

Artikel 4

Beliggenhed

Kontoret er beliggende i Luxembourg.

KAPITEL II

STYRELSESKOMITÉEN

Artikel 5

Mandat

Styrelseskomitéen handler efter delegation fra Kommissionen, og aflægger regnskab over for denne inden for rammerne af sit mandat, og under myndighed af det medlem, der er ansvarligt for personale og administration.

Artikel 6

Sammensætning

1. Kontorets styrelseskomité består af:
 - a) Kommissionens generalsekretær
 - b) generaldirektøren for GD for Personale og Administration
 - c) generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget
 - d) generaldirektøren for De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor
 - e) generaldirektøren for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
 - f) to personalerepræsentanter
 - g) en repræsentant for de øvrige fællesskabsinstitutioner.
2. Styrelseskomitéens formand er generaldirektøren for GD for Personale og Administration.
3. Generalsekretæren og hver enkelt generaldirektør kan udpege en suppleant i lønklasse A 1, såfremt denne er tjenestemand i deres respektive tjenestegrene.
4. De to personalerepræsentanter udnævnes af personaleudvalget. De deltager ikke i de beslutninger, der vedrører kontorets forvaltning, organisation eller drift, men har stemmeret i sager, der vedrører de sociale infrastrukturer. Denne bestemmelse gælder med forbehold af de nuværende procedurer vedrørende dialogen mellem arbejdsmarkedets parter.
5. Repræsentanten for de øvrige fællesskabsinstitutioner udpeges af kollegiet af administrationschefer. Repræsentantens stemmeret er begrænset til de aktiviteter, der forvaltes interinstitutionelt.
6. Styrelseskomitéen kan indbyde sagkyndige til at medvirke ved udførelsen af dens opgaver.

Artikel 7

Styrelseskomitéens opgaver

1. Styrelseskomitéen godkender i overensstemmelse med de gældende procedurer i Kommissionen kontorets organisatoriske struktur på forslag fra kontorets direktør.
2. Styrelseskomitéen godkender de nærmere bestemmelser vedrørende kontorets drift og organisation på forslag fra kontorets direktør og kan i givet fald foreslå ændringer af de pågæl-

dende bestemmelser bl.a. for at sikre en driftsmæssig sammenhæng mellem de administrative kontorer, der er knyttet til GD for Personale og Administration.

3. Styrelseskomitéen fastsætter på forslag fra kontorets direktør retningslinjerne for kontorets aktiviteter.
4. Styrelseskomitéen vedtager hvert år inden den 31. januar arbejdsprogrammet for kontorets direktør. Programmet skal bl.a. omfatte de finansielle rammer, elementerne i de regelmæssige rapporter samt de forventede resultater (på basis af de operative målsætninger og resultatindikatorerne). Styrelseskomitéen kan foretage punktvisse tilpasninger af arbejdsprogrammet.
5. Styrelseskomitéen udtaler sig om overslaget over kontorets indtægter og udgifter og om eventuelle tilpasninger af listen over antallet af stillinger.
6. Styrelseskomitéen udarbejder og fremsender på grundlag af de rapporter, som kontorets direktør har fremlagt i overensstemmelse med artikel 13, i første kvartal en udtalelse om alle aktiviteterne og kontorets forvaltning til Kommissærkollegiet.
7. Styrelseskomitéen handler i henhold til artikel 14 med hensyn til procedurerne for udnævnelse af top- og mellemledere.
8. Styrelseskomitéen godkender arten af de supplerende tjenesteydelser mod vederlag, som leveres i henhold til artikel 2, stk. 4, og artikel 3, stk. 2, samt de betingelser, hvorunder kontoret kan levere dem. I den forbindelse bestemmer den på forslag fra direktøren arten af og prisen på de tjenesteydelser, som kontoret kan udføre for institutionerne, samt anvendelsen af de opkrævne indtægter inden for kontorets budget.
9. Styrelseskomitéen træffer afgørelse om ethvert principielt spørgsmål, der berører kontorets drift, men som ikke udtrykkeligt er nævnt i nærværende afgørelse.

Artikel 8

Den interne organisation

Styrelseskomitéen vedtager sin egen forretningsorden. Den skal bl.a. indeholde bestemmelser om:

- a) mødernes hyppighed og regler for indkaldelse og afholdelse af møder
- b) sekretariatets rolle og tilknytning
- c) regler for fremsendelse af dokumenter.

Artikel 9

Afstemningsregler

Når styrelseskomitéen vedtager en beslutning, har hvert stemmeberettiget medlem én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Alle beslutninger træffes med almindeligt flertal.

KAPITEL III

KONTORETS DIREKTØR

Artikel 10

Udnævnelse

1. Kontoret ledes af en direktør i lønklasse A 1 eller A 2 udpeget af Kommissionen efter positiv udtalelse fra Det Rådgivende Ansættelsesudvalg i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14, stk. 1.
2. Kontorets direktør udpeges for en periode på tre år, der kan forlænges for en periode på højst to år.
3. Kommissærkollegiet kan efter at have indhentet en udtalelse fra styrelseskomitéen tilbagekalde direktørens mandat og udnævne en midlertidig direktør.

Artikel 11

Beføjelser

Kontorets direktør er ansættelsesmyndighed for kontoret og er den myndighed, der kan indgå ansættelseskontrakter efter de gældende regler inden for rammerne af de beføjelser, som Kommissionen tildeler ham.

Artikel 12

Opgaver

1. Kontorets direktør forelægger hvert år inden den 31. december styrelseskomitéen sit arbejdsprogram for det følgende år, hvis indhold skal godkendes af styrelseskomitéen.

2. Kontorets direktør er ansvarlig for, at kontoret fungerer tilfredsstillende. Inden for rammerne af de af Kommissærkollegiet fastlagte beføjelser handler han under sidstnævntes myndighed. Han sørger ligeledes for, at der er en indbyrdes sammenhæng i driften mellem kontorets forskellige aktivitetscentre. Han gør over for styrelseskomitéen rede for udførelsen af sine opgaver og fremsætter sådanne forslag, som skal sikre, at kontoret fungerer tilfredsstillende.

3. Kontorets direktør forelægger sine forslag for styrelseskomitéen efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2, 3 og 8.

4. Kontorets direktør underretter styrelseskomitéen om de udnævnelser, der er foretaget i henhold til artikel 14, stk. 3.

Artikel 13

Rapporter

Kontorets direktør forelægger styrelseskomitéen:

- 1) en regelmæssig driftsrapport, hvis struktur og hyppighed fastlægges af styrelseskomitéen
- 2) i første kvartal hvert år efter det pågældende regnskabsår en årlig forvaltningsrapport, hvis struktur fastlægges af styrelseskomitéen.

KAPITEL IV

KONTORETS PERSONALE

Artikel 14

Kontorets personale på top- og mellemliderniveau

1. Kommissionen opslår på forslag af styrelseskomitéen stillingen som direktør for kontoret. Styrelseskomitéen fremsætter en udtalelse til Kommissionen om de ansøgere, som Det Rådgivende Ansættelsesudvalg har udvalgt.

2. Styrelseskomitéen afgiver, inden Kommissionen træffer den endelige beslutning, en udtalelse om de ansøgere, der er udvalgt af Det Rådgivende Ansættelsesudvalg efter de i Kommissionen gældende procedurer for topledertstillinger på A 2-niveau og mellemlidertstillinger på A 3-niveau.

3. Styrelseskomitéen underrettes af kontorets direktør, om de øvrige udnævnelser til mellemlidertstillinger på A 4-A 5-niveau, som skal være i overensstemmelse med gældende regler og praksis i Kommissionen.

Artikel 15

Kontorets personale

1. Enhver procedure og administrativ praksis vedrørende personaleadministrationen skal foregå på de samme betingelser som for Kommissionens tjenestemænd og øvrige ansatte.

2. Personalet i institutionerne orienteres efter reglerne i vedtægtens artikel 4 om enhver ledig stilling i kontoret, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet at besætte stillingen.

3. I henhold til vedtægtens artikel 90 skal spørgsmål og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, som kontorets direktør har fået tildelt i henhold til artikel 11 i nærværende afgørelse, indgives til GD for Personale og Administration. Ethvert søgsmål på dette område skal anlægges mod Kommissionen.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 16

Finansielle aspekter

1. Afsnit V i finansforordningen finder anvendelse.
2. På forslag af styrelseskomitéen uddelegerer Kommissionen for de bevillinger, som kontoret skal anvende inden for rammerne af sin mission og drift, beføjelserne som anvisningsberettiget til kontorets direktør og fastsætter grænserne og betingelserne for denne uddelegering.

KAPITEL VI

KOORDINERING OG REVISION

Artikel 17

Koordinering

1. Den koordineringsenhed, der er oprettet i GD for Personale og Administration, har til opgave:
 - a) at bistå styrelseskomitéen ved forberedelsen og afholdelsen af dennes møder og at bistå dens formand med regelmæssig opfølgning på forbindelserne med kontorets direktør
 - b) at bistå kontorets direktør ved udøvelsen af hans opgaver samtidig med, at hans beføjelser og prerogativer respekteres, bl.a. hans forbindelser med GD for Personale og Administration
 - c) at sørge for, at der er sammenhæng mellem kontorets drift og driften af de øvrige administrative kontorer i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen især med hensyn til organisation og personalepolitik i generaldirektoratet og i resten af Kommissionen
 - d) at sikre, at gældende regler og praksis i Kommissionen på det personalepolitiske område anvendes på en sammenhængende og ensartet måde i kontoret.

2. Koordineringsenheden skal inden for rammerne af sin opgave rapportere til styrelseskomitéen på dennes anmodning.

Artikel 18

Revision

Formanden for styrelseskomitéen forelægger senest seks måneder efter udgangen af kontorets tredje hele driftsår Kommissærkollegiet under ledelse af det medlem, der varetager personale og administration, en fuldstændig analyse af, hvorledes kontoret har fungeret i denne periode. Analysen kan ledsages af forslag til ændring af nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2002.

På Kommissionens vegne
Neil KINNOCK
Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 2003

om udsættelse af anvendelsesdatoen for Rådets direktiv 1999/36/EF for så vidt angår visse former for transportabelt trykbærende udstyr

(meddelt under nummer K(2003) 2591)

(EØS-relevant tekst)

(2003/525/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 1999/36/EF af 29. april 1999 om transportabelt trykbærende udstyr ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/50/EF ⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For fade, flaskebatterier og tanke som omhandlet i direktiv 1999/36/EF, artikel 2, findes der ikke detaljerede tekniske forskrifter og er der ikke indføjet relevante europæiske standarder i bilagene til Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/28/EF ⁽⁴⁾, eller i Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods ⁽⁵⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/29/EF ⁽⁶⁾. Derfor må datoen for anvendelse af direktiv 94/55/EF udsættes for dette transportable trykbærende udstyrs vedkommende.
- (2) I henhold til direktiv 1999/36/EF, artikel 18, skal medlemsstaterne i en overgangsperiode på to år fra direktivets anvendelsesdato tillade markedsføring og ibrugtagning af transportabelt trykbærende udstyr, som opfylder de bestemmelser, der gælder på deres område den 1. juli 2001, indtil to år fra denne dato. Derfor må også denne periodes udløbsdato udsættes.

- (3) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Transport af Farligt Gods, nedsat ved direktiv 94/55/EF, artikel 9 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Datoen for anvendelse af direktiv 1999/36/EF udsættes til den 1. juli 2005, for så vidt angår fade, flaskebatterier og tanke.

Artikel 2

Medlemsstaterne skal tillade markedsføring og ibrugtagning af udstyr som nævnt i artikel 1, når det opfylder de bestemmelser, der gælder på deres område den 1. juli 2005, indtil to år fra denne dato, samt senere ibrugtagning af sådant udstyr, som er markedsført inden nævnte dato.

Artikel 3

Denne beslutning finder anvendelse fra 1. juli 2003.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Loyola DE PALACIO
Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 149 af 7.6.2002, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 90 af 8.4.2003, s. 45.

⁽⁵⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 90 af 8.4.2003, s. 47.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 2003

om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg

(meddelt under nummer K(2003) 2535)

(EØS-relevant tekst)

(2003/526/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af udbrud af klassisk svinepest i visse grænseområder i Frankrig, Tyskland og Luxembourg vedtog Kommissionen beslutning 2002/626/EF af 25 juli 2002 om godkendelse af den plan, Frankrig har forelagt for udryddelse af klassisk svinepest hos vildsvin i departementerne Moselle og Meurthe-et-Moselle ⁽³⁾, beslutning 2002/1009/EF af 27. december 2002 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg ⁽⁴⁾, beslutning 2003/135/EF af 27. februar 2003 om godkendelse af planerne for udryddelse af klassisk svinepest og nødvaccination af vildtlevende svin mod klassisk svinepest i Tyskland i delstaterne Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz og Saarland ⁽⁵⁾, beslutning 2003/136/EF af 27. februar 2003 om godkendelse af planerne for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin og nødvaccination af vildtlevende svin mod klassisk svinepest i Luxembourg ⁽⁶⁾ og beslutning 2003/363/EF af 14. maj 2003 om godkendelse af planen for udryddelse af klassisk svinepest hos vildtlevende svin i visse områder i Belgien ⁽⁷⁾.

- (2) Under hensyn til sygdommens udvikling og placeringen af de seneste sygdomstilfælde hos vildtlevende svin bør foranstaltningerne i beslutning 2002/1009/EF fortsat anvendes, og områderne i Frankrig og Tyskland, hvor bekæmpelsesforanstaltningerne anvendes, bør ændres.

- (3) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning anvendes, uden at det berører de af medlemsstaterne forelagte planer, som Kommissionen godkendte ved beslutning 2002/626/EF, 2003/135/EF, 2003/136/EF og 2003/363/EF.

Artikel 2

1. Belgien, Frankrig, Luxembourg og Tyskland (i det følgende benævnt »de berørte medlemsstater«) sørger for, at ingen svin forsendes fra de berørte medlemsstater, medmindre svinene:

- a) kommer fra et område uden for de i bilaget anførte områder og
- b) kommer fra en bedrift, hvor der ikke er blevet indsat levende svin fra de i bilaget anførte områder i de sidste 30 dage før forsendelsen af de pågældende svin.

2. De berørte medlemsstater sørger for, at transport af svin gennem de i bilaget anførte områder foregår ad hovedveje eller jernbanelinjer uden nogen form for stop.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 200 af 30.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 126 af 20.5.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 47.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 52.

⁽⁷⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 43.

Artikel 3

1. De berørte medlemsstater sørger for, at ingen ornesæd forsendes, medmindre sæden stammer fra orner, der holdes på en ornestation som nævnt i artikel 3, litra a), i Rådets direktiv 90/429/EØF⁽¹⁾, der ligger uden for de i bilaget anførte områder.

2. De berørte medlemsstater sørger for, at ingen æg og embryoner fra svin forsendes fra disse medlemsstater, medmindre æggene og embryonerne stammer fra svin, der holdes på en bedrift, som ligger uden for de i bilaget anførte områder.

Artikel 4

1. Det sundhedscertifikat, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 64/432/EØF⁽²⁾, og som ledsager svin, der forsendes fra de berørte medlemsstater, forsynes med følgende påtegning:

»Dyr, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2003/526/EF af 18. juli 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg«.

2. Det sundhedscertifikat, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 90/429/EØF, og som ledsager ornesæd, der forsendes fra de berørte medlemsstater, forsynes med følgende påtegning:

»Sæd, der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2003/526/EF af 18. juli 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg«.

3. Det sundhedscertifikat, der er fastsat i artikel 1 i Kommissionens beslutning 95/483/EF⁽³⁾, og som ledsager svineembryoner og -æg, der forsendes fra de berørte medlemsstater, forsynes med følgende påtegning:

»Embryoner/æg^(*), der opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2003/526/EF af 18. juli 2003 om beskyttelsesforanstaltninger mod klassisk svinepest i Belgien, Frankrig, Tyskland og Luxembourg«.

(*) Slet det overflødige.«.

Artikel 5

1. De berørte medlemsstater sørger for, at bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, litra b), andet, fjerde, femte, sjette og syvende led, i Rådets direktiv 2001/89/EF⁽⁴⁾ overholdes på svinebedrifterne i de i bilaget anførte områder.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽³⁾ EFT L 275 af 18.11.1995, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

2. De berørte medlemsstater sørger for, at køretøjer, der har været anvendt til transport af svin fra bedrifter i de i bilaget anførte områder, rengøres og desinficeres, hver gang de har været i brug, og transportøren skal føre bevis for, at de er desinficeret.

Artikel 6

1. Uanset artikel 1, stk. 1, kan de berørte medlemsstater, hvis bestemmelsesmedlemsstaten godkender det, tillade forsendelse af svin fra bedrifter i de i bilaget anførte områder i en af de berørte medlemsstater til andre bedrifter eller slagterier i de i bilaget anførte områder i en anden af de berørte medlemsstater, såfremt svinene kommer fra en bedrift, hvor:

- a) der ikke er indsat levende svin i de sidste 30 dage før forsendelse af de pågældende svin
- b) en embedsdyrlæge har foretaget et klinisk undersøgelse efter kontrolproceduren i del A i kapitel IV i bilaget til Kommissionens beslutning 2002/106/EF⁽⁵⁾ og i punkt 1, 2 og 3 i del D i kapitel IV i samme bilag og
- c) der er foretaget serologiske tests for klassisk svinepest med negative resultater på prøver fra den gruppe svin, der skal flyttes, i de sidste syv dage før deres forsendelse. Der skal mindst tages prøver fra så mange svin, at der med 95 % konfidens kan påvises en serumprævalens på 10 % i den gruppe svin, der skal flyttes.

Litra c) gælder dog ikke for svin, der sendes direkte til slagterier til øjeblikkelig slagtning.

2. Når de i stk. 1 omhandlede svin forsendes, sørger de berørte medlemsstater for, at det i artikel 4, stk. 1, omhandlede sundhedscertifikat indeholder supplerende oplysninger om den kliniske undersøgelse, prøveudtagningen og testningen, antallet af testede prøver, den anvendte testtype og resultaterne af testen.

Artikel 7

De berørte medlemsstater kan tillade, at flytninger af svin, der stammer fra bedrifter i de i bilaget anførte områder, og som forsendes til andre områder i den samme medlemsstat, kun foretages fra afsendelsesbedrifter, hvor der er foretaget en klinisk undersøgelse og serologiske tests for klassisk svinepest med negative resultater efter bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, litra b) og c).

⁽⁵⁾ EFT L 39 af 9.2.2002, s. 71.

Artikel 8

De berørte medlemsstater underretter i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed Kommissionen og medlemsstaterne om resultaterne af seroovervågningen af klassisk svinepest i de i bilaget anførte områder.

Artikel 9

Medlemsstaterne ændrer deres handelsforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de sørger for øjeblikkelig passende publicity om de vedtagne foranstaltninger. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 10

Denne beslutning tages op til ny overvejelse inden den 20. oktober 2003.

Artikel 11

Denne beslutning anvendes til den 30. oktober 2003.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

De områder i de berørte medlemsstater, der er omhandlet i artikel 1, 2, 3, 5, 6, 7 og 8

1. Belgien
 - det område i Belgien, der ligger mellem:
 - motorvej E40 (A3) fra den tyske grænse til krydset med landevej N68
 - derfra ad landevej N68 i sydlig retning til Eupen ind i Aachenerstraße indtil krydset med Paveestraße
 - derfra ad Paveestraße til krydset med Kirchstraße
 - derfra ad Kirchstraße videre ind i Bergstraße og Neustraße indtil krydset med vejen Olengraben
 - derfra ad vejen Olengraben videre ind i Haasstraße indtil krydset med Malmedystraße
 - derfra ad Malmedystraße og videre ind på landevej N68 i sydlig retning indtil krydset med landevej N62
 - derfra ad landevej i østlig og sydlig retning indtil krydset med motorvej E42 (A27)
 - derfra ad motorvej E42 (A27) til den tyske grænse.

2. Frankrig
 - det område af departementet Moselle, der ligger: i) nord for floden Moselle fra byen Thionville indtil grænsen til Luxembourg; og ii) øst for motorvej A31 fra byen Thionville indtil grænsen til Luxembourg.
 - det område af departementet Bas-Rhine, der ligger: i) vest for vej D 264 fra Wissembourg til Sultz-sous-Forêts, ii) nord for vej D 28 fra Sultz-sous-Forêts til Woerth, iii) øst for vej D 27 fra Woerth til Lembach, iv) øst for vej D 3 fra Lembach til krydset med vej D 925, v) øst for vej D 925 fra krydset med vej D 3 til den tyske grænse (Hirschthal), vi) syd for den tyske grænse fra Hirschthal til Wissembourg.

3. Tyskland:
 - A. Nordrhein-Westfalen
 - i Kreis Euskirchen: Gemeinde Schleiden, Dahlem, Blankenheim, Bad Münstereifel, Euskirchen, Hellenthal, Kall, Mechernich, Nettersheim og Zuelpich
 - i Kreis Rhein-Sieg: Gemeinde Rheinbach, Swisttal og Meckenheim
 - byen Aachen
 - i Kreis Aachen: Monschau, Stollberg, Simmerath og Rötgen
 - i Kreis Düren: Heimbach, Nideggen, Hürtgenwald og Langerwehe.

 - B. Rheinland-Pfalz:
 - Kreise: Ahrweiler, Bad Dürkheim, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Donnersbergkreis og Südliche Weinstraße
 - i Kreis Trier-Saarburg: området øst for floden Saar
 - i Kreis Mayen-Koblenz: området vest for floden Rhein
 - byerne Alzey, Landau, Kaiserslautern, Neustadt an der Weinstraße, Pirmasens, Speyer og Trier
 - i byen Koblenz: området vest for floden Rhein
 - i Kreis Birkenfeld: Gemeinde Baumholder og Truppenübungsplatz Baumholder, Birkenfeld, Rhaunen; i Gemeinde Herrstein: kommunerne Allenbach, Bruchweiler, Kempfeld, Langweiler, Sensweiler og Wirschweiler
 - i Kreis Rhein-Hunsrück-Kreis: Gemeinde Boppard, Verbandsgemeinde Emmelshausen, Kastellaun, Kirchberg; i Gemeinde Rheinböllen: kommunerne Benzweiler, Kisselbach, Liebshausen og Steinbach; Gemeinde Simmern og St. Goar-Oberwesel
 - i Kreis Alzey-Worms: kommunerne Stein-Bockenheim, Wonsheim, Siefersheim, Wöllstein, Gumbshheim, Eckelsheim, Wendelsheim, Nieder-Wiesen, Nack, Erbes-Büdesheim, Flonheim, Bornheim, Lonsheim, Bermersheim vor der Höhe, Albig, Bechenheim, Offenheim, Mauchenheim, Freimersheim, Wahlheim, Kettenheim, Esselborn, Dintesheim, Flomborn, Eppelsheim, Ober-Flörsheim, Hangen-Weisheim, Gundersheim, Bermersheim, Gundheim, Framersheim, Gau-Heppenheim Gemeinde Monsheim og Alzey
 - i Kreis Bad Kreuznach: kommunerne Becherbach, Reiffelbach, Schmittweiler, Callbach, Meisenheim, Breitenheim, Rehborn, Lettweiler, Odernheim a. Glan, Oberhausen a. d. Nahe, Duchroth, Hallgarten, Feilbingert, Hochstätten, Niederhausen, Norheim, Bad Münster a. Stein-Ebernburg, Altenbamberg, Fürfeld, Tiefenthal, Neu-Bamberg og Frei-Laubersheim

- i Kreis Germersheim: Gemeinde Lingenfeld, Bellheim og Germersheim
 - i Kreis Kaiserslautern: Gemeinde Weilerbach, Otterbach, Otterberg, Enkenbach-Alsenborn, Hochspeyer, Kaiserslautern-Süd, Landstuhl, Bruchmühlbach-Miesau; kommunerne Hütschenhausen, Ramstein-Miesenbach, Steinwenden og Kottweiler-Schwanden
 - i Kreis Kusel: kommunerne Odenbach, Adenbach, Cronenberg, Ginsweiler, Hohenöllen, Lohnweiler, Heinzenhausen, Nussbach, Reipoltskirchen, Hefersweiler, Relsberg, Einöllen, Oberweiler-Tiefenbach, Wolfstein, Kreimbach-Kaulbach, Rutsweiler a.d. Lauter, Rothselberg, Jettenbach og Bosenbach
 - i Kreis Ludwigshafen: Gemeinde Dudenhofen, Waldsee, Böhl-Iggelheim, Schifferstadt, Römerberg og Altrip
 - i Kreis Südwestpfalz: Gemeinde Waldfischbach-Burgalben, Rodalben, Hauenstein, Dahner-Felsenland, Pirmasens-Land, Thaleisweiler-Fröschen; kommunerne Schmitshausen, Herschberg, Schauerberg, Weselberg, Obernheim-Kirchenarnbach, Hettenhausen, Saalstadt, Wallhalben og Knopp-Labach.
- C. Saarland
- i Kreis Merzig-Wadern: Gemeinde Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen og Wadern
 - i Kreis Saarlouis: Gemeinde Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz og Saarlouis
 - i Kreis Sankt Wendel: Gemeinde Nonnweiler, Nohfelden og Tholey.
4. Luxembourg: hele Luxembourgs område.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1207/2003 af 4. juli 2003 om udstedelse af importlicenser for visse former for svampekonserves**

(Den Europæiske Unions Tidende L 168 af 5. juli 2003)

Side 15, betragtning 2 og artikel 1:

i stedet for: »... artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2125/95 ...«

læses: »... artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2125/95 ...«.
